

การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี

สุมาลี วิเศษ

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบัญชีบริหาร

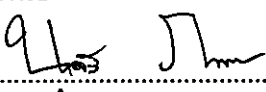
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เมษายน 2559

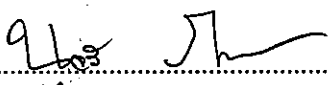
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัย

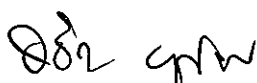
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ สุมาลี วิเศษ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชีบริหาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

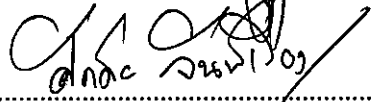
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... ประธาน
(ดร.นุจรี ภาคาสัตย์)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(ดร.นุจรี ภาคาสัตย์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิระ บุญเนตร)

..... กรรมการ
(ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชีบริหาร ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

วันที่ 26 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.นุจรี ภาคาสัตย์ อาจารย์ที่ปรึกษา และ ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรืองอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านคณะกรรมการสอบทุกท่านที่ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามผู้ทำบัญชีในในจังหวัดชลบุรี ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้ความร่วมมือและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้จนเสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ รวมทั้งเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจ และสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน และขอขอบคุณผู้แต่งตำราวิชาการต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า และงานวิจัยอ้างอิงทุก ๆ ท่านจนกระทั่ง สำเร็จลงได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตาแด่ บุษปาริ บุรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

สุมาลี วิเศษ

56760032: สาขาวิชา: บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต; บธ.ม. (การบัญชีบริหาร)

คำสำคัญ: การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร

สุมาลี วิเศษ: การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี (THE CALCULATION OF TAXABLE NET INCOME OF LIMITED COMPANIES IN CHONBURI PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: นุจรี ภาคาสัตย์, Pd.D. 112 หน้า ปี พ.ศ. 2559.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดในจังหวัดชลบุรี เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการกำหนดตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience sampling) จากผู้ทำบัญชีจำนวน 396 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ Independent Sample t-test และ One-way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรเป็นไปตามประมวลรัษฎากรด้านค่าใช้จ่ายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 อยู่ในระดับมากประเด็นการบริจาคให้กับองค์การสาธารณะกุศลสามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี และด้านรายได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 อยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นหากเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย กองทุนรวม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับนอกจากนั้นการศึกษายังได้ทดสอบสมมติฐาน แต่ไม่พบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร

56760032: MAJOR: MANAGERIAL ACCOUNTING; M.B.A.
(MANAGERIAL ACCOUNTING)

KEYWORDS: FINANCIAL FEASIBILITY ANALYSIS

SUMALEE WISET: (THE CALCULATION OF TAXABLE NET INCOME OF LIMITED COMPANIES IN CHONBURI PROVINCE. ADVISOR: NUJAREE PAKASAT. Ph.D. 112 P. 2015.

This study aims to explore the calculation of taxable net income of limited companies in Chonburi Province. Questionnaire survey is used to collect the data using convenience sampling techniques from 396 accountants. Questionnaire survey is employed as data collection tool. The analysis comprises of both descriptive statistics (frequency, percentage, mean and standard deviation) and inferential statistics (t-Test and One-way ANOVA)

The study shows that the respondents state that their tax calculation relating to expenses follows Revenue Codes in the average of 3.92 (high level). The common issue is donation expenses which are considered as tax deductible at the maximum of 2% of net income. In revenue perspective, the respondents follows the rules at 3.48 (moderate level) of the Revenue Code. The common issue relates to dividend income from Thai listed companies, mutual funds and profit sharing from joint venture should be added to revenue at 50%. The study also performs hypothesis testing, however, no significant factors affects the calculation of taxable net income.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานของการวิจัย	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย	30
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
วิธีการสุ่มตัวอย่าง.....	31
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	31
การทดสอบเครื่องมือ	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	35
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	36
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ของบริษัทจำกัดของกลุ่มตัวอย่าง	40
ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	47
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
สรุปผล	84
อภิปรายผล	92
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	92
บรรณานุกรม	94
ภาคผนวก	96
ภาคผนวก ก	97
ภาคผนวก ข	105
ภาคผนวก ค	110
ประวัติย่อของผู้วิจัย	112

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 เปรียบเทียบความแตกต่างกฎหมายภาษีอากร (ประมวลรัษฎากร) กับหลักการบัญชี (มาตรฐานการบัญชี).....	22
4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	36
4-2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	36
4-3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	37
4-4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาที่จบการศึกษา.....	37
4-5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านบัญชี	37
4-6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งงาน	38
4-7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดธุรกิจ	38
4-8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทธุรกิจ	39
4-9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีตามประมวลรัษฎากรที่เปลี่ยนแปลง มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร	39
4-10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีที่เปลี่ยนแปลง มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร	40
4-11 รายละเอียดการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดในจังหวัดชลบุรีของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับด้านรายได้.....	41
4-12 รายละเอียดการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดในจังหวัดชลบุรีของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับด้านรายจ่าย	44
4-13 ค่าเฉลี่ยของระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี ของกลุ่มตัวอย่าง.....	47
4-14 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด จำแนกตามเพศของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านรายได้.....	48
4-15 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด จำแนกตามเพศของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย.....	49
4-16 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด จำแนกตามอายุของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านรายได้	51

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-29 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัด จำแนกตามประเภทธุรกิจของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย.....	75
4-30 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัด จำแนกตามผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของประมวลรัษฎากร ด้านรายได้.....	76
4-31 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัดด้านค่าใช้จ่าย จำแนกตามผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของประมวลรัษฎากร ...	78
4-32 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัด จำแนกตามผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ด้านรายได้.....	79
4-33 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัด จำแนกตามผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ด้านค่าใช้จ่าย.	80
4-34 การสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	81

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-2 กรอบแนวคิดในการวิจัย	3

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงที่ผ่านมากฎหมายภาษีอากรได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะเห็นได้จากคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.155/2549 เรื่องการใช้เกณฑ์สิทธิในการคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (กรมสรรพากร, 2558) ประกอบกับรัฐบาลได้ออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและใช้นโยบายทางการคลังในการส่งเสริมสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้แก่ผู้ประกอบการและมีพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 473) พ.ศ. 2551 ได้แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์วิธีการเงื่อนไขและอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินบางกรณีให้แก่ทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์ทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในประกอบการกิจการของตนเองและทรัพย์สินอย่างอื่นนอกจากที่ดินและสินค้าของกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Smalland medium enterprises: SMEs) ที่ได้ซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในประกอบการกิจการของตนเอง (กรมสรรพากร, 2558) ซึ่งมีหลักเกณฑ์การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาแตกต่างจากหลักบัญชีที่รับรองทั่วไปการจัดทำบัญชีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิผู้ทำบัญชีจึงต้องมีความรู้ทั้งทางด้านบัญชีและทางด้านภาษีอากรเพราะในการจัดทำงบการเงินต้องจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไปและต้องนำกำไรสุทธิตามหลักทางบัญชีมาปรับปรุงให้เป็นกำไรสุทธิทางภาษีตามหลักเกณฑ์ในประมวลรัษฎากรและกฎหมายภาษีอากรที่เกี่ยวข้องเพื่อคำนวณจำนวนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องชำระซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการในการคำนวณกำไรสุทธิตามหลักบัญชีกับภาษีอากรมีความแตกต่างกันอยู่มากดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้ทำบัญชีในการปรับปรุงกำไรสุทธิทางบัญชีให้เป็นกำไรสุทธิทางภาษีอากรตามแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล (ภ.ง.ด. 50)

จังหวัดชลบุรีถือเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมมีนิคมอุตสาหกรรมสถานประกอบการธุรกิจการค้าขนาดใหญ่ทั้งคำสั่งและค้าปลีกที่ทันสมัยครบวงจรเป็นที่ตั้งของสำนักงานสรรพากรภาค 5 ซึ่งมีพื้นที่รับผิดชอบจำนวน 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดนครนายก และจังหวัด

สระแก้วในปีงบประมาณ 2556 จัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจากจังหวัดชลบุรีมากที่สุดคือจำนวน 1,466.635 ล้านบาท (กรมสรรพากร, 2558) ซึ่งล้วนต้องการผู้ทำบัญชีที่มีความรู้ความเข้าใจทั้งการจัดทำบัญชีตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปและมีความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรีเพื่อได้ข้อมูลเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้ทำบัญชีในจังหวัดชลบุรีให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรเพื่อเป็นประโยชน์ต่อบริษัทจำกัดในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลอย่างถูกต้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเป็นแนวทางในการอบรม และพัฒนาทางด้านกรคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรในการยื่นภาษีที่ถูกต้อง

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อกรคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรที่แตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านธุรกิจที่แตกต่างกัน มีผลกระทบต่อกรคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรที่แตกต่างกัน
3. ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงมีผลกระทบต่อกรคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรที่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในเขตจังหวัดชลบุรี
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้ทำบัญชีของบริษัทจำกัด ในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรให้ถูกต้องเพื่อเป็นประโยชน์ต่อบริษัทที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาในครั้งนี้โดยศึกษาหลักการบัญชีเปรียบเทียบกับ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะเรื่องดังต่อไปนี้

1. ประเด็นที่แตกต่างกันระหว่างบัญชีกับภาษีอากรด้านรายได้
2. ประเด็นที่แตกต่างกันระหว่างบัญชีกับภาษีอากรด้านค่าใช้จ่าย

นิยามศัพท์เฉพาะ

หลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร หมายถึง หลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิตามประมวลรัษฎากรมาตรา 65 ทวิและมาตรา 65 ตริและการปรับปรุงกำไรสุทธิทางบัญชีให้เป็นกำไรสุทธิทางภาษีอากรตามแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล (ภ.ง.ด. 50)

ผู้ทำบัญชี หมายถึง ผู้รับผิดชอบในการทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีไม่ว่าจะกระทำในฐานะลูกจ้างของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือในฐานะอื่นใดก็ตาม

กำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิทางภาษีอากร หมายถึง กำไรและขาดทุนที่คำนวณได้จาก รายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่ได้กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งรับรู้ตามเกณฑ์สิทธิหรือ เกณฑ์อื่นตามคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.1/2528 หักด้วยรายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับรายได้ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร

กำไร (ขาดทุน) สุทธิทางบัญชี หมายถึง กำไรหรือขาดทุนที่แสดงในงบกำไรขาดทุน สำหรับงวด มาจากรายได้ทางบัญชีหักด้วยค่าใช้จ่ายทางบัญชี

รายได้ หมายถึง ผลตอบแทนที่กิจการได้รับจากการขายสินค้าหรือบริการตามปกติของ กิจการรวมทั้ง ผลตอบแทนอื่นๆ ที่ไม่ได้เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ

ค่าใช้จ่ายหมายถึง ต้นทุนส่วนที่หักออกจากรายได้ในรอบระยะเวลาที่ดำเนินการงาน หนึ่ง

มาตรฐานการบัญชี หมายถึง หลักการบัญชีและวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่รับรองทั่วไป หรือมาตรฐานการบัญชีที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ประมวลรัษฎากร หมายถึง ประมวลกฎหมายภาษีอากรทั้งหลายบรรดาที่จัดเก็บจากรายการหรือประชาชน

ความสอดคล้อง หมายถึง ความสมบูรณ์ของกระบวนการ ช่วยให้การขับเคลื่อนของ สิ่งนั้นดำเนินต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีกรอบการขับเคลื่อนของกระบวนการครอบคลุม ประเด็นทุกส่วน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เรื่อง การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ นำเอาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับงานวิจัยเรื่องนี้มานำเสนอ เพิ่มเติมเพื่อที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป ดังนี้

1. แนวคิดการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร
 - 1.1 ประเด็นที่แตกต่างกันระหว่างบัญชีกับภาษีอากรด้านรายได้
 - 1.2 ประเด็นที่แตกต่างกันระหว่างบัญชีกับภาษีอากรด้านค่าใช้จ่าย
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร

แนวคิดการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร (สาโรช ทองประคำ, ชุมพร เสนอไสย, มงคล ขนาดนิต และกัมปนาท บุญรอด, 2558)

การคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ กำไรขาดทุนทางบัญชี ความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสารประกอบการบันทึกบัญชี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากร เมื่อนำปัจจัยเหล่านั้นมาเป็นข้อมูลประกอบกันจะสามารถคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้โดยอาศัยการคำนวณคือ ปรับปรุงกำไรขาดทุนทางบัญชีให้เป็นกำไรขาดทุนทางภาษี ด้วยรายการต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากข้อกำหนดในประมวลรัษฎากร ทำให้กำไรขาดทุนทางบัญชีมีความแตกต่างจากกำไรขาดทุนทางภาษี

การจัดทำบัญชีและนำเสนองบการเงิน ต้องอยู่ภายใต้กรอบของแม่บทการบัญชีและมาตรฐานการบัญชีฉบับต่าง ๆ โดยเน้นที่การรับรู้รายการและวัดมูลค่า ส่วนการคำนวณกำไรสุทธิเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น ต้องทำตามเงื่อนไขที่บัญชีได้ไว้ในประมวลรัษฎากร ซึ่งเงื่อนไขในการนำรายได้และรายจ่ายมาคำนวณเพื่อเสียภาษีนั้นมีหลายประเด็นที่ขัดแย้งกับการบันทึกบัญชีของกิจการที่ได้จัดทำขึ้นตามหลักบัญชี ทำให้ความแตกต่างระหว่างบัญชีกับภาษีมียู่ทั้งในยอดรายได้และรายจ่าย ดังนั้นเมื่อกิจการจะคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีจึงต้องปรับปรุงยอดตามบัญชีให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญชีได้ไว้ในประมวลรัษฎากรก่อน จึงจะนำกำไรที่ได้ปรับปรุงให้เป็นไปตามที่กฎหมายภาษีอากรกำหนดไปคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล

สิ่งหนึ่งที่แตกต่างกันอย่างมากระหว่างบัญชีกับภาษีแต่หลายท่านคิดว่าเหมือนกันนั่นคือ คำว่า เกณฑ์คงค้าง กับ เกณฑ์สิทธิ ซึ่งทั้งสองคำนี้มาจากคำว่า Accrual เหมือนกัน การจัดทำบัญชีใช้ เกณฑ์คงค้าง ส่วนการคำนวณภาษีเพื่อเสียภาษีเงินได้นั้นใช้เกณฑ์สิทธิ ซึ่งไม่เหมือนกัน

เกณฑ์คงค้างทางบัญชี หมายถึง รายการและเหตุการณ์ทางบัญชี จะรับรู้เมื่อเกิดขึ้น มิใช่ เมื่อมีการรับ หรือ จ่ายเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด โดยรายการต่าง ๆ จะบันทึกบัญชีและ แสดงในงบการเงินตามงวดที่เกี่ยวข้อง โดยมีกรอบในการจัดทำบัญชีคือแม่บทการบัญชีและ มาตรฐานการบัญชีฉบับต่าง ๆ

เกณฑ์สิทธิของกรมสรรพากร หมายถึงสิทธิในการนำรายได้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มาคำนวณกำไรสุทธิเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยต้องทำตาม เงื่อนไขที่บัญชีผู้ได้ไว้ในประมวลรัษฎากรเท่านั้น

ดังนั้นถ้าหากการจัดทำบัญชีของกิจการได้จัดทำขึ้นตามหลักบัญชีโดยไม่ได้ปฏิบัติตาม เงื่อนไขในประมวลรัษฎากร เมื่อจะคำนวณภาษีบริษัทจะต้องปรับปรุงกำไรสุทธิให้เป็นไปตาม เงื่อนไขที่บัญชีผู้ได้ไว้ในประมวลรัษฎากรก่อน จึงนำกำไรที่ได้ปรับปรุงให้เป็นไปตามที่กฎหมายภาษี อากรกำหนดไปคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล

แนวคิดการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ทวิและ 65 ตริ (สาธิต รังคสิริ, 2551)

ตามประมวลรัษฎากรได้กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเสียภาษีเงินได้นิติ บุคคลจากกำไรสุทธิซึ่งคำนวณได้จากรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบ ระยะเวลาบัญชีทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 65 การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล จะต้องใช้เกณฑ์สิทธิหมายถึงให้นำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใดแม้ว่าจะยังไม่ได้รับ ชำระในรอบระยะเวลาบัญชานั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชานั้นและให้นำ รายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับรายได้นั้นแม้จะยังมีได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชานั้นมารวมคำนวณเป็น รายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชานั้น

ทั้งนี้การคำนวณกำไรสุทธิตามประมวลรัษฎากรมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตริ นั้นบาง มาตราจะสอดคล้องกับหลักบัญชีส่วนบางมาตรามีความแตกต่างกับหลักบัญชี ดังนั้นในการศึกษา การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดในจังหวัดชลบุรี ทั้งนี้จึงศึกษาเฉพาะประเด็น หลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรที่แตกต่างกับหลักบัญชีทำให้ต้องมีการปรับปรุง กำไรสุทธิทางบัญชีให้เป็นกำไรสุทธิทางภาษีอากร

ประเด็นที่แตกต่างกันระหว่างบัญชีกับภาษีอากรด้านรายได้

แม่บทการบัญชีสำหรับการจัดทำและนำเสนองบการเงิน ให้นิยามของรายได้ไว้ว่า รายได้ หมายถึง รายการกำไรและรายได้ที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติของกิจการ การรับรู้

รายได้ในงบกำไรขาดทุน จะทำได้เมื่อมีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ หรือการลดลงของหนี้สินที่ทำให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น สามารถวัดค่าของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตได้อย่างน่าเชื่อถือ และรับรู้เฉพาะรายการที่มีความแน่นอนเพียงพอที่จะเกิดขึ้น และตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2558) เรื่องรายได้ อธิบายว่า รายได้ หมายถึง กระแสรับของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ (ก่อนหักค่าใช้จ่าย) ในรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งเกิดขึ้นจากกิจกรรมตามปกติของกิจการ เมื่อกระแสรับนั้นส่งผลให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ

สำหรับด้านภาษีอากรมีมาตรา 65 ประกอบกับคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. 1/2528 เรื่อง การใช้เกณฑ์สิทธิในการคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล ที่เป็นมาตราหลักในเรื่องการคำนวณรายได้และรายจ่าย โคนกำหนดให้ใช้เกณฑ์สิทธิในการคำนวณคือกำหนดให้นำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด แม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น มารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น และให้นำรายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวข้องกับรายได้นั้น แม้จะยังไม่ได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นมารวมคำนวณเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

ความแตกต่างระหว่างการรับรู้และวัดมูลค่าของรายได้ตามหลักการบัญชีที่แตกต่างจากการคำนวณรายได้ตามเกณฑ์สิทธิของกฎหมายภาษีอากรพอจะแสดงได้ดังนี้

รายได้จากการขายสินค้า

1. หลักการบัญชี

ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2558) เรื่องรายได้ กำหนดว่ากิจการจะรับรู้รายได้จากการขายสินค้าได้ก็ต่อเมื่อได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่เป็นสาระสำคัญให้กับผู้ซื้อแล้ว ไม่ได้ควบคุมสินค้าที่ขายไปแล้วทั้งทางตรงและทางอ้อม สามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการนั้น และสามารถวัดมูลค่าของต้นทุนได้อย่างน่าเชื่อถือ

2. กฎหมายภาษีอากร

กำหนดไว้ว่า การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้เกณฑ์สิทธิ โดยให้นำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด แม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น (มาตรา 65 และ ท.ป. 1/2528)

จะเห็นได้ว่าในกฎหมายภาษีอากรไม่ได้กำหนดหลักที่ชัดเจนลงไป เพียงแต่บอกว่าให้นำมารวมเป็นรายได้เมื่อมีสิทธิเรียกร้องเกิดขึ้น ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการรับรู้รายได้จากการขาย

สินค้าทางการบัญชีกับการคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีส่วนใหญ่แล้วจะตรงกัน แต่เมื่อไปศึกษาในรายละเอียดของ คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. 1/ 2528 แล้วจะพบว่ายังมีประเด็นที่แตกต่างกันในหลายกรณี คือ

2.1 กรณีฝากขาย

การนำสินค้าไปฝากขายหรือขายผ่านตัวแทนซึ่งกิจการยังคงรับความเสี่ยงในส่วนของสินค้านั้นอยู่ เช่น ถ้าหากขายไม่ได้ก็ต้องรับสินค้านั้นคืนมา ตามหลักการบัญชีจะรับรู้เป็นรายได้ก็ต่อเมื่อผู้รับฝากขายได้ขายสินค้าที่กิจการนำไปฝากขายนั้นให้แก่บุคคลที่สามแล้วเท่านั้น ถ้าหากยังไม่ขายออกไปก็ยังไม่ให้รับรู้เป็นรายได้และยังคงต้องรวมสินค้านำไปฝากขายเป็นสินค้าคงเหลือของกิจการด้วย

ส่วนในด้านภาษีอากรนั้น ถ้าหากกิจการไม่ได้มีการทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อแต่งตั้งผู้รับฝากสินค้าเป็นตัวแทนจำหน่าย กิจการต้องนำมูลค่าของสินค้าตามราคาตลาดที่นำไปฝากขาย มารวมคำนวณเป็นรายได้ทั้งจำนวนในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีการฝากขายสินค้า โดยไม่คำนึงว่าจะได้มีการขายสินค้านั้นออกไปยังบุคคลที่สามหรือยัง และให้นำต้นทุนของสินค้านำไปฝากขายนั้นถือเป็นต้นทุนขายในรอบบัญชีเดียวกันนี้ได้

จะเห็นได้ว่ากรณีนี้จะเกิดความแตกต่างขึ้น โดยยอดรายได้และต้นทุนขายในการคำนวณภาษีในปีที่นำไปฝากขายจะสูงกว่ารายได้และต้นทุนขายที่รับรู้ในงบการเงินตามหลักการบัญชี นอกจากนี้สินค้าคงเหลือที่ปรากฏในงบการเงินจะสูงกว่าสินค้าคงเหลือที่ใช้ในการคำนวณภาษีด้วย เนื่องจากตามหลักการบัญชียังคงรวมสินค้านำไปฝากขายส่วนที่ยังไม่ได้ขายออกไปอยู่ในงบการเงิน แต่ในทางภาษีให้ถือว่าสินค้านั้นถูกขายไปแล้ว ส่วนในปีถัดมายอดรายได้และต้นทุนขายที่รับรู้ในงบการเงินตามหลักการบัญชีอาจมียอดสูงกว่ารายได้และต้นทุนขายในการคำนวณภาษีเนื่องจากสินค้านำไปฝากขายนั้นได้ขายออกไปยังบุคคลที่สามแล้วจึงทำให้สามารถรับรู้เป็นรายได้ตามหลักการบัญชีได้ แต่ในทางภาษีไม่ต้องนำมาคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีซ้ำอีก เพราะว่าได้รวมเป็นรายได้ในปีก่อนไปแล้ว

2.2 กรณีขายโดยมีสัญญาซื้อคืน

การขายทรัพย์สินออกไปโดยทำสัญญาว่าจะซื้อกลับคืนเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการทำสัญญาที่จำเป็นต้องศึกษาในรายละเอียดของสัญญานั้นให้ดี ถ้าหากเนื้อหาในสัญญาขายและจะซื้อคืนนั้นไม่ได้มีข้อใดที่บอกว่าผู้ขายยังคงเข้าไปมีส่วนร่วมในรายได้หรือยังคงเข้าไปควบคุมทรัพย์สินที่ขายนั้นแล้ว คือไม่ได้ไปมีส่วนร่วมรับประโยชน์หรือร่วมรับค่าใช้จ่ายของทรัพย์สินที่ขายไปนั้น และการซื้อคืนก็ไม่ได้มีการกำหนดราคาซื้อคืนไว้ล่วงหน้าแต่กำหนดให้ใช้ราคายุติธรรมในวันที่จะซื้อคืน ก็ถือได้ว่าผู้ขายได้โอนความเสี่ยงแลผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของ

ให้กับผู้ซื้อแล้ว กรณีเช่นนี้สามารถรับรู้เป็นรายได้ตามหลักการบัญชีได้ โดยบันทึกเงินที่ได้รับเป็นรายได้และตัดต้นทุนหรือราคาตามบัญชีของทรัพย์สินที่ขายเป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดรายการ

แต่ถ้าหากเนื้อหาในสัญญาจะซื้อกลับคืนนั้นยังแสดงให้เห็นว่าผู้ขายยังไม่ได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนไปยังผู้ซื้ออย่างแท้จริง เช่น ขายบ้านจัดสรรในโครงการบ้านจัดสรรออกไปให้แก่กองทุน (กองทุนซื้อบ้านจัดสรรไปแล้วนำไปให้ผู้อื่นเช่า) และได้ทำสัญญาว่าจะซื้อกลับคืนในระยะเวลาและราคาที่กำหนดไว้ล่วงหน้า นอกจากนี้ยังมีสัญญาอีกฉบับที่บอกว่าผู้ขายจะเป็นผู้บริหารจัดการในการนำบ้านออกให้ประชาชนทั่วไปเช่า โดยมีการประกันผลตอบแทนที่กองทุนจะได้ ถ้าหากได้ต่ำกว่าที่ประกันไว้ ผู้ขายก็จะจ่ายเพิ่มเติมให้ แต่ถ้าบริหารโครงการแล้วได้ผลตอบแทนสูงกว่าที่ประกันไว้ผู้ขายจะขอรับส่วนเกินนั้นไป ดังนั้นจะเห็นว่าความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของยังคงอยู่กับผู้ขายแม้ว่าผู้ขายได้โอนกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายไปแล้ว หลักการบัญชีถือเป็นการจัดหาเงินไม่ช้ากว่าให้เกิดรายได้ ต้องบันทึกเงินที่ได้รับมาเป็นหนี้สินในงบแสดงฐานะการเงิน และต้องมีการบันทึกดอกเบี้ยจ่ายให้เหมาะสมด้วย

ส่วนในด้านภาษีอากรนั้น จะพิจารณาแยกต่างหากจากกันตามสัญญาซื้อขายและการโอนกรรมสิทธิ์ ไม่คำนึงถึงว่ามีการทำสัญญาจะซื้อกลับคืนหรือไม่ โดยให้กิจการนำรายได้จากการขายมาคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีเมื่อโอนกรรมสิทธิ์ และตัดต้นทุนหรือราคาตามบัญชีของทรัพย์สินที่ขายเป็นค่าใช้จ่ายในงวดเดียวกัน ถ้าหากกิจการมีการซื้อกลับคืนก็ให้ถือว่าเป็นการซื้อขายครั้งใหม่

จะเห็นได้ว่ากรณีนี้จะเกิดความแตกต่างขึ้นในกรณีที่การขายและเช่ากลับคืนนั้นถือเป็นการจัดหาเงินไม่ช้ากว่าการขาย เนื่องจากในบัญชีไม่ได้บันทึกรายได้จากการขายทรัพย์สินแต่บันทึกเป็นการกู้ยืมเงิน แต่โดยหลักภาษีอากรแล้วการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินดังกล่าวถือเป็นการขาย และต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษี โดยให้ตัดต้นทุนของทรัพย์สินที่ขายเป็นค่าใช้จ่ายได้ด้วย และในรอบบัญชีต่อ ๆ มาก็ยังคงมีความแตกต่างกันอยู่เพราะว่าในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการยังปรากฏยอดทรัพย์สินที่ขายโดยมีสัญญาซื้อคืนอยู่ส่วนด้านหนี้สินจะมียอดเงินกู้ยืมระยะยาวด้วย แต่ในทางภาษีจะไม่ถือว่าเป็นสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการแล้ว นอกจากนี้หากมีการบันทึกดอกเบี้ยจ่ายและคิดค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินนั้นที่มีการคำนวณขึ้นมาตามหลักการบัญชีแล้ว ห้ามมิให้กิจการนำดอกเบี้ยจ่ายและค่าเสื่อมราคานั้นมาคำนวณเป็นค่าใช้จ่าย เนื่องจากเป็นค่าใช้จ่ายต้องห้าม ความแตกต่างนี้จะมีไปทุกปีจนกว่าจะได้ซื้อทรัพย์สินคืนมาตามสัญญา ซึ่งทางบัญชีบันทึกเป็นการจ่ายชำระหนี้แต่ทางภาษีถือเป็นการซื้อทรัพย์สิน

2.3 กรณีขายแล้วเช่ากลับคืน

การขายทรัพย์สินออกไปแล้วทำสัญญาเช่ากลับคืน จะมีประเด็นพิจารณาล้ายกันกับกรณีขายโดยทำสัญญาว่าจะซื้อกลับคืน ถ้าหากเนื้อหาในสัญญาเช่านั้นเป็นไม่เข้าเงื่อนไขเป็นสัญญาเช่าการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สัญญาเช่า ก็ให้ถือว่าการขายครั้งนั้นเป็นการขายทรัพย์สินตามปกติ ถ้าหากราคาที่ยขายสูงกว่าราคาตามบัญชีที่ได้รับรู้กำไรหรือขาดทุนจากการขายทรัพย์สินนั้นด้วยแตกต่างจากราคาตามบัญชีที่ได้รับรู้กำไรหรือขาดทุนจากการขายทรัพย์สินนั้นด้วย ส่วนสัญญาเช่ากลับคืนดังกล่าวให้บันทึกตามวิธีสัญญาเช่าดำเนินงาน บันทึกเป็นค่าเช่าของแต่ละปีในงบกำไรขาดทุนแต่ถ้าหากเนื้อหาในสัญญาเช่ากลับคืนนั้นเข้าเงื่อนไขเป็นสัญญาเช่าการเงินแล้ว จะถือเป็นการกู้ยืมเงิน โดยใช้ทรัพย์สินเป็นหลักประกัน แม้ว่าผู้ขายได้ออกรวมสิทธิ์ตามกฎหมายไปแล้ว ต้องบันทึกรับรู้หนี้สินในงบแสดงฐานะการเงิน

ส่วนในด้านภาษีอากรนั้น จะพิจารณาแยกต่างหากจากกันระหว่างสัญญาซื้อขายกับสัญญาเช่า โดยเมื่อมีการโอนกรรมสิทธิ์ตามสัญญาซื้อขายทรัพย์สิน ให้กิจการนำรายได้จากการขายมาคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีเมื่อโอนกรรมสิทธิ์ และตัดต้นทุนหรือราคาตามบัญชีของทรัพย์สินที่ยขายเป็นค่าใช้จ่ายในงวดเดียวกัน ส่วนสัญญาเช่ากลับคืนนั้น ตามหลักภาษีอากรแล้วไม่มีการพิจารณาว่าเป็นเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานหรือสัญญาเช่าการเงิน แต่จะถือเป็นสัญญาเช่าทรัพย์สินทั้งหมด ให้บันทึกค่าเช่าเป็นค่าใช้จ่ายไปตามที่ระบุในสัญญา เหมือนกับการลงบัญชีตามวิธีสัญญาเช่าดำเนินงาน

สำหรับกรณีนี้จะเกิดความแตกต่างขึ้นถ้าสัญญาเช่ากลับคืนนั้นถือเป็นการสัญญาเช่าการเงิน เนื่องจากในบัญชีไม่ได้บันทึกรายได้จากการขายทรัพย์สินแต่บันทึกเป็นการกู้ยืมเงิน แต่โดยหลักภาษีอากรแล้วการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินดังกล่าวถือเป็นการขายและต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีโดยให้ตัดต้นทุนของทรัพย์สินที่ยขายเป็นค่าใช้จ่ายได้ด้วย และในรอบบัญชีต่อ ๆ มาก็ยังมีความแตกต่างกันอยู่เพราะว่าในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการยังปรากฏยอดทรัพย์สินที่ยขายโดยมีสัญญาซื้อคืนอยู่ ส่วนด้านหนี้สินจะมียอดเงินกู้ยืมระยะยาวด้วย แต่ในทางภาษีจะไม่ถือว่าเป็นสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการแล้ว นอกจากนี้หากมีการบันทึกดอกเบี้ยจ่ายและคิดค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินนั้นที่มีการคำนวณขึ้นมาตามหลักการบัญชีแล้วห้ามมิให้กิจการนำดอกเบี้ยจ่ายและค่าเสื่อมราคานั้นมาคำนวณเป็นค่าใช้จ่าย เนื่องจากเป็นค่าใช้จ่ายต้องห้าม ส่วนค่าเช่าที่จ่ายชำระตามสัญญาเช่าสามารถนำมาคำนวณเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีได้ แต่ในบัญชีจะไม่มีการบันทึกค่าเช่านี้เป็นค่าใช้จ่าย ความแตกต่างนี้จะมีไปทุกปีจนกว่าจะสิ้นสุดสัญญาเช่า

รายได้จากการให้บริการ

1. หลักการบัญชี

ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2558) เรื่องรายได้ กำหนดว่ากิจการจะรับรู้รายได้จากการให้บริการก็ต่อเมื่อสามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการบัญชานั้น สามารถวัดขึ้นความสำเร็จและมูลค่าของต้นทุนของรายการนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ

2. กฎหมายภาษีอากร

กำหนดไว้ว่า การคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้เกณฑ์สิทธิโดยให้นำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด แม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชานั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชานั้น (มาตรา 65 และ ท.ป. 1/2528)เช่นเดียวกันกับรายได้จากการขายสินค้า ก็คือกฎหมายภาษีอากรไม่ได้กำหนดหลักที่ชัดเจนลงไป เพียงแต่บอกว่าให้นำมารวมเป็นรายได้เมื่อมีสิทธิเรียกร้องเกิดขึ้น

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการรับรู้รายได้ทางการบัญชีกับการคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีส่วนใหญ่แล้วจะตรงกัน ยกเว้นรายได้จากการให้บริการของธุรกิจบางประเภทที่กรมสรรพากรให้ความสนใจ ซึ่งจะมีประเด็นที่แตกต่างกันดังนี้

2.1 กรณีกิจการสนามกอล์ฟ

รายได้จากกิจการสนามกอล์ฟถือเป็นการให้บริการอย่างหนึ่ง เงินที่เรียกเก็บจากสมาชิคนั้นมีหลายประเภท เช่น เงินค่าสมาชิก เงินประกัน เงินมัดจำ เงินจ่ายล่วงหน้าเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ซึ่งมักจะเรียกเก็บในลักษณะเป็นเงินก้อน ตามหลักการบัญชี ให้กิจการรับรู้รายได้ค่าสมาชิกไปตามเกณฑ์คงค้าง ซึ่งพิจารณาตามเนื้อหาของข้อตกลงที่เกี่ยวข้องเช่น รับรู้รายได้โดยวิธีเส้นตรงตลอดอายุสมาชิก

แต่ในการคำนวณรายได้และรายจ่ายเพื่อเสียภาษีนั้น กรมสรรพากรกำหนดให้กิจการสนามกอล์ฟหรือกิจการให้บริการตามสัญญาระยะยาวต้องนำรายได้ที่เรียกเก็บจากสมาชิกเป็นเงินก้อน มาคำนวณเป็นรายได้ทั้งจำนวนในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้เริ่มให้บริการ หรือจะนำมาเฉลี่ยตามอายุสัญญาแต่ไม่เกินสิบปีก็ได้ ถ้าหากมีการจ่ายเงินดังกล่าวตามข้อตกลงหรือสัญญาให้นำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้จ่ายเงิน

ดังนั้นความแตกต่างจะเกิดขึ้นได้ถ้าหากกิจการเลือกรับรู้รายได้ในการคำนวณภาษีทั้งจำนวนในปีที่เริ่มให้บริการ ซึ่งจะทำให้ยอดรายได้ค่าบริการและต้นทุนบริการในการคำนวณภาษีของปีนั้นสูงกว่าที่รับรู้ในงบการเงินตามหลักการบัญชี และในปีต่อ ๆ มายอดรายได้ค่าบริการและ

ต้นทุนบริการตามหลักการบัญชีก็จะมียอดสูงกว่าในการคำนวณภาษี แต่ไม่ต้องนำมาคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีซ้ำอีก เพราะว่าได้รวมเป็นรายได้ในปีก่อนไปแล้ว

อีกกรณีที่ทำให้เกิดความแตกต่างได้คือ กิจการรับรู้รายได้ค่าสมาชิกไปตามเกณฑ์คงค้าง โดยที่อายุสมาชิกตามสัญญา 20 ปี หากเป็นเช่นนี้รายได้ทางบัญชีจะไม่เท่ากับทางภาษีช่วงสิบปีแรก เนื่องจากกรมสรรพากรให้เฉลี่ยเงินก้อนที่รับจากสมาชิกเป็นรายได้ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปี ดังนั้นรายได้ค่าบริการและต้นทุนบริการที่รับรู้ในงบการเงินช่วงสิบปีแรกจะต่ำกว่าจำนวนเงินที่ใช้ในการคำนวณภาษี ส่วนในสิบปีหลังปีถัดมายอดรายได้ค่าสมาชิกที่รับรู้ในงบการเงินตามหลักการบัญชีจะมียอดสูงกว่ารายได้ทางภาษี แต่ไม่ต้องนำมาคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีซ้ำอีก

รายได้จากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

1. หลักการบัญชี

จากข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2558) เรื่องรายได้ และการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง สัญญาสำหรับการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์ ทำให้ได้ข้อสรุปว่า สำหรับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ กิจการจะรับรู้รายได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ทั้งจำนวนเมื่อโอนความเสี่ยงและผลประโยชน์ตอบแทนทั้งหมดไปให้แก่ลูกค้า หากมีการรับเงินจอง หรือเงินมัดจำจากลูกค้าให้บันทึกเป็นหนี้สินไว้ก่อน และรับรู้เป็นรายได้เมื่อรายการนั้นเข้าข่ายการรับรู้เป็นรายได้

2. กฎหมายภาษีอากร

กำหนดไว้ว่า ให้กิจการรับรู้ทั้งจำนวนเมื่อโอน เฉพาะที่โอนในรอบบัญชีเดียวกับการขาย แต่ถ้าหากยังไม่มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ให้คำนวณรายได้และรายจ่ายตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จ โดยใช้หลักเกณฑ์ตามวิธีการบัญชีที่รับรองทั่วไป หรืออาจจะคำนวณรายได้ตามเงินค่างวดที่ถึงกำหนดชำระ โดยให้ใช้วิธีการคำนวณอัตรากำไรขั้นต้นตามวิธีการบัญชีที่รับรองทั่วไป หากมีการรับเงินจอง เงินมัดจำ ถ้าผู้ขายสามารถรับเงินนั้นได้ให้ถือเป็นรายได้ทันที แต่ถ้าต้องคืน (ภายใน 1 ปี) ให้รับรู้เป็นหนี้สินไว้ก่อนและจะถือเป็นรายได้เมื่อทำสัญญาขาย

ความแตกต่างระหว่างบัญชีกับภาษีอาจเกิดขึ้นได้ถ้ากิจการเลือกคำนวณรายได้ตามเงินค่างวดที่ถึงกำหนดชำระ แต่เงินงวดที่ได้มาบางส่วนยังไม่เข้าเกณฑ์การรับรู้รายได้ตามมาตรฐานการบัญชี เช่น ได้รับเงินงวดมาเกินส่วนของงานที่ทำเสร็จ ซึ่งหลักการบัญชีจะไม่อนุญาตให้รับรู้รายได้ส่วนนี้ แต่ทางภาษีจะถือว่าเงินงวดที่ได้รับมาเป็นรายได้ในงวดที่ได้รับทันที ซึ่งจะทำให้รายได้ที่นำไปคำนวณเพื่อเสียภาษีสูงกว่าที่รับรู้ในงบการเงิน

รายได้ตามสัญญาก่อสร้าง

1. หลักการบัญชี

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 11 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สัญญาก่อสร้าง กำหนดวิธีการรับรู้รายได้โดยให้อ้างอิงกับขั้นความสำเร็จของงานก่อสร้าง ซึ่งทำได้สามวิธี คือ วิธีอัตราส่วนของต้นทุนการก่อสร้างที่เกิดขึ้นเทียบกับประมาณการต้นทุนการก่อสร้างทั้งสิ้น หรือประมาณขั้นความสำเร็จโดยการสำรวจเนื้องานที่ได้ทำแล้ว หรือการสำรวจอัตราส่วนของงานก่อสร้างที่ทำเสร็จกับงานก่อสร้างทั้งหมดโดยพิจารณาจากการสำรวจทางกายภาพ ทั้งนี้เงื่อนไขสำคัญคือกิจการต้องสามารถประมาณการต้นทุนการก่อสร้างทั้งสิ้นและผลงานที่ก่อสร้างไปแล้วได้อย่างน่าเชื่อถือ และถ้าหากทำประมาณการต้นทุนจนงานเสร็จแล้วพบว่างานก่อสร้างตามสัญญานั้นมีผลขาดทุน ต้องรับรู้ขาดทุนทันทีในปีที่ทราบ

2. กฎหมายภาษีอากร

กรณีรายได้ตามสัญญาก่อสร้างนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นกรณีที่กฎหมายภาษีอากรยอมรับหลักเกณฑ์ทางบัญชีอย่างไม่มีข้อสงสัย เพราะว่าตามคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. 1/2528 ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ให้กิจการนำรายได้และรายจ่ายที่เกี่ยวข้องตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปมารวมคำนวณเป็นรายได้และรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

จึงไม่มีความแตกต่างระหว่างหลักการบัญชีกับกฎหมายภาษีอากรในประเด็นนี้ ยกเว้นกรณีที่ทำประมาณการต้นทุนก่อสร้างทั้งหมดจนงานเสร็จแล้วพบว่างานก่อสร้างตามสัญญานั้นมีผลขาดทุน ตามหลักการบัญชีให้รับรู้ขาดทุนทันที แต่ในทางภาษีอากรจะไม่สามารถนำผลขาดทุนนี้ไปเป็นค่าใช้จ่ายได้ เพราะถือเป็นขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง ต้องบวกกลับในการคำนวณกำไรขาดทุนทางภาษี และจะถือเป็นค่าใช้จ่ายได้เมื่อต้นทุนเหล่านั้นเกิดขึ้นจริง

รายได้จากการขายผ่อนชำระ

1. หลักการบัญชี

สำหรับการขายผ่อนชำระนั้น หลักการบัญชีให้รับรู้รายได้จากการขาย ณ วันที่เกิดรายการเมื่อมีการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนในส่วนของเจ้าของไปแล้ว โดยรับรู้เฉพาะรายได้จากการขายที่ไม่รวมดอกเบี้ย ซึ่งการวัดมูลค่าของยอดขายนี้ได้มาจากการคิดลดลูกหนี้ค้างงวดด้วยอัตราที่กำหนด ส่วนรายได้ดอกเบี้ยให้รับรู้ตามเกณฑ์สัดส่วนเวลา

2. กฎหมายภาษีอากร

การคำนวณรายได้และรายจ่ายของกิจการขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ยังไม่ได้โอนไปยังผู้ซื้อและมีอายุสัญญาเกินหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี ให้นำกำไรที่เกิดจากการขายมารวมคำนวณเป็นรายได้ทั้งจำนวนในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีการขายผ่อนชำระ สำหรับดอกเบี้ยขายผ่อนชำระให้นำมา

รวมคำนวณเป็นรายได้แต่ละงวดตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป จะเห็นได้ว่าหลักการนำรายได้ไปคำนวณเพื่อเสียภาษีกรณีนี้ค่อนข้างใกล้เคียงกับหลักการบัญชี จึงไม่มีความแตกต่างกัน

รายได้จากการให้เช่าซื้อ

1. หลักการบัญชี

ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สัญญาเช่า กิจการที่ให้เช่าซื้อจะมีรายได้สองส่วน ส่วนที่หนึ่งคือกำไรจากการขายซึ่งคิดจากราคาขายเป็นเงินสดหักด้วยต้นทุนของสินทรัพย์ที่ให้เช่าซื้อ ส่วนที่สองคือดอกผลจากการให้เช่าซื้อ ตามหลักการบัญชีให้กิจการรับรู้กำไรจากการขายทั้งจำนวน ในรอบบัญชีที่มีการให้เช่าซื้อ ส่วนดอกผลจากการให้เช่าซื้อให้รับรู้เป็นงวด ๆ โดยใช้วิธีตารางเงินรายปี ถ้าหากไม่ได้รับชำระเงินตามงวดต้องหยุดการรับรู้รายได้ไว้ก่อน

2. กฎหมายภาษีอากร

กำหนดให้กิจการที่ประกอบกิจการให้เช่าซื้อซึ่งมีอายุสัญญาเกินหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชีต้องนำกำไรที่เกิดจากการขาย (คำนวณจากผลต่างระหว่างราคาขายเงินสดกับต้นทุนของทรัพย์สินที่ให้เช่าซื้อ) มารวมคำนวณเป็นรายได้ทั้งจำนวนในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีการให้เช่าซื้อ สำหรับดอกผลเช่าซื้อ (คำนวณจากผลต่างระหว่างจำนวนเงินทั้งสิ้นที่ต้องจ่ายตามสัญญากับราคาขายเงินสด)ให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้แต่ละงวดตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกันกับมาตรฐานการบัญชี ยกเว้นกรณีไม่ได้รับชำระเงินตามงวด ยังคงต้องนำดอกผลเช่าซื้อมาคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีอยู่

รายได้จากสัญญาเช่าระยะยาว

1. หลักการบัญชี

สัญญาเช่าระยะยาวตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สัญญาเช่า แบ่งเป็นสองประเภทคือ สัญญาเช่าดำเนินงาน และสัญญาเช่าการเงิน ถ้าหากเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานให้รับรู้รายได้ค่าเช่าอย่างเป็นระบบตามวิธีเส้นตรงตลอดอายุสัญญาเช่า แต่ถ้าสัญญาเช่าดังกล่าวเข้าเกณฑ์เป็นสัญญาเช่าการเงิน กิจการที่ให้เช่าต้องบันทึกลูกหนี้ตามสัญญาเช่า และบันทึกค่าเช่าที่ได้รับแต่ละงวดแยกเป็นการรับชำระเงินต้นและดอกเบี้ยรับ

2. กฎหมายภาษีอากร

ตามหลักกฎหมายภาษีอากรจะมองว่าสัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้น โดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้และรายจ่ายในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน

ดังนั้นกรณีรายได้จากสัญญาเช่าระยะยาวนี้ จะมีความแตกต่างกันเมื่อสัญญาเช่าระยะยาวนั้นเป็นสัญญาเช่าการเงิน ซึ่งทางบัญชีผู้ให้เช่าจะบันทึกมูลค่านี้ตามสัญญาเช่าและบันทึกค่าเช่าที่ได้รับแต่ละงวดแยกเป็นการรับชำระเงินต้นและดอกเบี้ย แต่ในทางหลักภาษีอากรแล้วจะถือว่าผู้ให้เช่ายังคงบันทึกทรัพย์สินที่ให้เช่าเป็นที่ดินอาคารและอุปกรณ์อยู่ รวมทั้งคิดค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินนั้นเป็นค่าใช้จ่ายด้วย และให้นำค่าเช่าที่ได้รับแต่ละงวดมาบันทึกเป็นรายได้ ซึ่งจะ ทำให้มีความแตกต่างกันทั้งในงบแสดงฐานะการเงินและงบกำไรขาดทุน

รายได้ดอกเบี้ย

1. ตามหลักการบัญชี

การรับรู้รายได้ดอกเบี้ยรับให้พิจารณาความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ สามารถวัดมูลค่าของดอกเบี้ยรับนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ ให้รับรู้ตามเกณฑ์สัดส่วนของเวลาโดยคำนึงถึงอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของสินทรัพย์ และถ้าไม่เป็นไปตามเกณฑ์การรับรู้รายได้ต้องหยุดรับรู้ดอกเบี้ยรับ

2. ตามกฎหมายภาษีอากร

ดอกเบี้ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิ เกณฑ์สิทธิของกรมสรรพากรคือสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย ถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้องในงวดไหนให้นำดอกเบี้ยรับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้ หากสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย ยังมีอยู่กิจการจะหยุดคำนวณดอกเบี้ยรับไม่ได้ ต้องคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกร้อง

จะเห็นว่าถ้าหากดอกเบี้ยรับไม่เป็นไปตามเกณฑ์การรับรู้รายได้ทางบัญชีจะหยุดรับรู้แต่ทางกรมสรรพากรถือว่าสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายยังมีอยู่ กิจการต้องคำนวณดอกเบี้ยรับเพื่อเสียภาษีอยู่

รายได้เงินปันผล

1. หลักการบัญชี

จะรับรู้เป็นรายได้เมื่อผู้ถือหุ้นมีสิทธิได้รับเงินปันผล คือรับรู้เป็นรายได้ทั้งจำนวน ณ วันที่ประกาศจ่ายเงินปันผล ซึ่งควรเป็นวันที่ประชุมผู้ถือหุ้นอนุมัติให้มีการประกาศจ่าย เพราะถือว่ามีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือแล้ว ไม่ใช่รับรู้เมื่อได้รับเงินปันผล

ส่วนกรณีที่ได้เงินปันผลเป็นหุ้นปันผล ตามหลักการบัญชีจะยังไม่รับรู้เป็นรายได้ทันที แต่ให้นำหุ้นที่ได้รับมาเฉลี่ยกับหุ้นเดิมที่ถืออยู่เพื่อคำนวณหาราคาต่อหน่วยใหม่ เมื่อถึงวันสิ้นรอบบัญชีให้ตีราคาหุ้นทั้งหมดใหม่ ผลต่างหรือกำไรขาดทุนจากการตีราคาจะแสดงในงบกำไรขาดทุน หรือส่วนของผู้ถือหุ้นแล้วแต่ประเภทของเงินลงทุน

2. กฎหมายภาษีอากร

ประเด็นภาษีอากรเกี่ยวกับเงินปันผลที่สำคัญคือ ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทย กองทุนรวม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ และถ้าหากผู้รับเงินปันผลเป็นบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือเป็นบริษัทที่ถือหุ้นในบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมด จะได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินปันผลมารวมคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษี สำหรับนิติบุคคลประเภทห้างหุ้นส่วนต้องนำเงินปันผลมาคำนวณเป็นรายได้เต็มจำนวน ถ้าหากได้รับหุ้นปันผลให้ถือเป็นรายได้ ณ วันที่มีสิทธิตามกฎหมาย นั่นคือให้ตีราคาหุ้นที่ได้รับเป็นรายได้ ณ วันแก้ไขทะเบียนหุ้นซึ่งเป็นที่ได้รับกรรมสิทธิ์

ดังนั้นความแตกต่างจะมีอยู่สองประเด็นหลัก ๆ คือ รายได้เงินปันผลที่ได้รับยกเว้นทั้งกึ่งหนึ่งหรือทั้งจำนวน จะทำให้รายได้ที่นำมาคำนวณเพื่อเสียภาษีต่ำกว่ารายได้เงินปันผลที่รับรู้ในงบการเงิน ความแตกต่างนี้จะมีเฉพาะรอบบัญชีที่ได้รับเงินปันผลเท่านั้น ประเด็นที่สองคือกรณีได้รับปันผลเป็นหุ้นปันผล ซึ่งทางบัญชีจะยังไม่รับรู้รายได้ แต่จะนำไปรวมเพื่อคำนวณหาราคาหุ้นต่อหน่วยของหุ้นใหม่ กำไรหรือขาดทุนจะเกิดเมื่อมีการตีราคาตอนสิ้นปีตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 105 เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราหนี้และตราสารทุน หรือเมื่อมีการขายหุ้นนั้นออกไป ตามหลักภาษีให้ตีราคาตลาด ณ วันที่มีสิทธิ และให้นำมาคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีในรอบบัญชีนั้นด้วย และความแตกต่างนี้จะมีไปจนกว่าจะขายหุ้นที่เกี่ยวข้องออกไปจนหมด

ประเด็นที่แตกต่างกันระหว่างบัญชีกับภาษีอากรด้านค่าใช้จ่าย

แม้บทการบัญชี กล่าวว่า ค่าใช้จ่าย หมายถึง รายการขาดทุนและค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติของกิจการ ตามหลักการบัญชีแล้วการรับรู้ค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุน จะรับรู้เมื่อประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตลดลง เนื่องจากการลดลงของสินทรัพย์ หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน และทำให้ส่วนของเจ้าของลดลง สามารถวัดค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ โดยใช้เกณฑ์ความเกี่ยวพันโดยตรงกับรายได้ การปันส่วนอย่างมีระบบเมื่อประโยชน์เกิดหลายรอบบัญชี และเมื่อรายจ่ายนั้นไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในอนาคต ก็ให้รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนทันที

ตามระบบบัญชีทั่วไปมักจะบันทึกการค่าใช้จ่ายตามหลักฐานการจ่ายเงินที่ได้มาจากผู้ขาย ในกรณีที่ผู้ขายไม่มีใบเสร็จรับเงินให้ก็มักจะจัดทำเอกสารประกอบการจ่ายเงินเพื่อใช้ลงบัญชี ซึ่งถ้าหากค่าใช้จ่ายดังกล่าวมีเอกสารประกอบอย่างเหมาะสมเพียงพอตามหลักการควบคุมภายในที่ดี และได้รับอนุมัติจากผู้มีหน้าที่รับผิดชอบตามลำดับขั้นแล้ว ตามหลักการบัญชีสามารถบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายจริงได้ทั้งจำนวน

ในนำรายจ่ายไปคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น สิ่งที่นักบัญชีต้องระวังและให้ความสนใจอย่างมากคือ ต้องพิจารณาว่าค่าใช้จ่ายที่บันทึกบัญชีไว้นั้น เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน มาตรา 65 ทวิ (1) ถึง (14) หรือเป็นค่าใช้จ่ายต้องห้ามตาม มาตรา 65 ตรี (1)-(20) ที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรหรือไม่ ถ้าหากค่าใช้จ่ายที่บันทึกบัญชีไว้รายการใดไม่เป็นไปตามที่กฎหมายภาษีอากรกำหนด ในการคำนวณกำไรขาดทุนเพื่อเสียภาษีเงินได้จำเป็นต้องมีการปรับปรุงให้เป็นไปหลักภาษีอากรที่ผู้ปฏิบัติมักจะเรียกกันว่า “การบวกกลับ” คำว่าการบวกกลับในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าเพียงแค่การนำค่าใช้จ่ายต้องห้ามทั้งหลายมาบวกคืนกลับเข้าไปในกำไรสุทธิทางบัญชี เพื่อให้กำไรสุทธิทางบัญชีเป็นกำไรสุทธิที่ถูกต้องตามหลักภาษีเท่านั้น แต่ควรรวมถึงการปรับปรุงหรือคำนวณใหม่สำหรับรายได้ทางบัญชีที่ไม่สอดคล้องกับหลักภาษีตามที่ได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้นให้เป็นรายได้ที่ถูกต้องตามกฎหมายภาษีอากรด้วย

ประเด็นสำคัญที่แตกต่างกันระหว่างบัญชีกับภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่นักบัญชีควรให้ความสำคัญมีดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายทางบัญชีที่หักไม่ได้ในทางภาษี

ค่าใช้จ่ายทางบัญชีที่หักไม่ได้ในทางภาษี หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “รายจ่ายต้องห้าม” ซึ่งกิจการไม่มีสิทธินำไปเป็นค่าใช้จ่ายในทางภาษี จึงต้องนำไปหักออกจากค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการคำนวณภาษีหรือที่เรียกว่านำไปบวกคืนกลับเข้าไปในกำไรสุทธิทางบัญชี มีผลให้กำไรที่คำนวณเพื่อเสียภาษีสูงกว่ากำไรทางบัญชี ซึ่งส่วนใหญ่แล้วความแตกต่างในกลุ่มนี้จะมีผลกระทบต่อกรคำนวณกำไรสุทธิในปีที่เกิดรายการเท่านั้น ไม่มีผลต่อเนื่องไปยังงบการเงินปีต่อ ๆ ไป รายจ่ายต้องห้ามในกลุ่มนี้ได้แก่

- 1.1 เงินกองทุน เว้นแต่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้
- 1.2 รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสน่หา หรือการกุศล
- 1.3 เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัทหรือ

ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

- 1.4 ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องชำระหรือพึงชำระ
- 1.5 ภาษีซื้อของกิจการที่จดทะเบียนเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม
- 1.6 การถอนเงินโดยปราศจากค่าตอบแทนของผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนนิติ

บุคคล

- 1.7 รายจ่ายซึ่งกำหนดขึ้นเอง โดยไม่มีการจ่ายจริง
- 1.8 รายจ่ายซึ่งควรจะได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีอื่น

1.9 ค่าตอบแทนแก่ทรัพย์สินซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นเจ้าของและ
ใช้เอง

1.10 ดอกเบี้ยที่คิดให้สำหรับเงินทุน เงินสำรองต่าง ๆ หรือเงินกองทุนของตนเอง

1.11 ผลเสียหายอันอาจได้กลับคืน เนื่องจากการประกันหรือสัญญาคุ้มครองกันใด ๆ

1.12 รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการโดยเฉพาะ

1.13 รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อกิจการในประเทศไทยโดยเฉพาะ

1.14 ค่าของทรัพยากรธรรมชาติที่สูญหรือสิ้นไปเนื่องจากกิจการที่ทำ

1.15 รายจ่ายซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ

1.16 รายจ่ายใด ๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว

2. ค่าใช้จ่ายที่มีเงื่อนไขในการหักเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษี

ค่าใช้จ่ายทางบัญชีกลุ่มนี้ถือเป็นรายจ่ายต้องห้ามเช่นกัน เพียงแต่ไม่ได้ต้องห้ามทั้ง
จำนวน โดยจะมีเงื่อนไขในการนำมาคำนวณเป็นค่าใช้จ่ายอยู่ เฉพาะส่วนที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไข
กิจการจะไม่มีสิทธินำไปเป็นค่าใช้จ่ายในทางภาษี ทำให้กำไรที่คำนวณเพื่อเสียภาษีสูงกว่ากำไรทาง
บัญชี และความแตกต่างในกลุ่มนี้ก็ไม่ไม่มีผลต่อเนื่องไปยังงบการเงินปีต่อ ๆ ไป เช่นเดียวกันกับ
ค่าใช้จ่ายกลุ่มแรก ค่าใช้จ่ายที่มีเงื่อนไขในการนำมาหักเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีได้แก่

2.1 รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ หรือเพื่อการสาธารณะประโยชน์ตามที่อธิบดี
กำหนด ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ

2.2 รายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬาตามที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี
ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ

2.3 ค่ารับรองหรือค่าบริการอันจำเป็นตามธรรมเนียมประเพณีทางธุรกิจทั่วไป เช่น
ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม ค่าดู มหรสพ เป็นต้น โดยไม่จำกัดจำนวนเงินที่จ่ายในแต่ละครั้ง
แต่ถ้าเป็นค่าสิ่งของที่ให้แก่บุคคลซึ่งได้รับการรับรองต้องมีราคา ไม่เกินคนละ 2,000 บาท ต่อครั้ง
จำนวนเงินค่ารับรองทั้งหมดให้นำมาหักเป็นรายจ่ายได้เท่ากับไม่เกินร้อยละ 0.3 ของจำนวนเงินยอด
รายได้ที่ต้องนำมาคำนวณกำไรสุทธิ หรือไม่เกินร้อยละ 0.3 ของจำนวนเงินทุนที่ได้รับชำระแล้วถึง
วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า ทั้งนี้รายจ่ายที่จะนำมาหักได้จะต้องมี
จำนวนสูงสุดไม่เกิน 10 ล้านบาท

2.4 เงินเดือนของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเฉพาะส่วนที่จ่ายเกินสมควร

2.5 ค่าเช่าทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนตาม
กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต เฉพาะค่าเช่าส่วนที่เกินคันละสามหมื่นหกพันบาทต่อ

เดือนในกรณีที่เขาเป็นรายเดือนหรือรายปี หรือค่าเช่าส่วนที่เกินคันละหนึ่งพันสองร้อยบาทต่อวัน ในกรณีที่เช่าเป็นรายวัน

2.6 ค่าซื้อทรัพย์สินและรายจ่ายเกี่ยวกับการซื้อหรือขายทรัพย์สินในส่วนที่เกินปกติ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

3. ค่าใช้จ่ายทางภาษีที่หักได้มากกว่าทางบัญชี

ค่าใช้จ่ายทางบัญชีกลุ่มนี้มักเรียกกันว่าสิทธิประโยชน์ทางภาษี เพราะว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่สามารถนำไปหักในการคำนวณภาษีได้มากกว่าที่จ่ายไปจริง เช่น จ่ายไป 100 บาท ทางบัญชีลงเป็น ค่าใช้จ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริง 100 บาท แต่ในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีสามารถหักเป็น ค่าใช้จ่ายได้ 200 บาท การที่กรมสรรพากรให้สิทธิในการหักค่าใช้จ่ายมากกว่าที่จ่ายจริงนี้ส่วนมาก เกิดจากนโยบายที่ต้องการสนับสนุนกิจกรรมนั้น ๆ เช่น สนับสนุนให้เปลี่ยนแปลงเครื่องจักรเก่าด้วย เครื่องใหม่ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรโดยการส่งไปฝึกอบรม ส่งเสริมให้สนับสนุนการศึกษา ของเยาวชน เป็นต้น ค่าใช้จ่ายที่หักได้มากกว่าที่บันทึกบัญชีไว้ส่วนใหญ่จะกำหนดโดย พระราช กฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ค่าใช้จ่ายที่สามารถนำไปหักในการคำนวณภาษีได้ มากกว่าที่จ่ายไปจริง เช่น

3.1 ค่าจ้างเพื่อทำการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีให้แก่หน่วยงานรัฐ หรือเอกชนตาม ที่กำหนด ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเพิ่มได้อีก 1 เท่า ของจำนวนที่จ่ายไปจริง ตามพระ ราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 297 เช่น จ่ายไป 100 บาท ในการคำนวณภาษี ให้หักเพิ่มได้อีก 100 บาทรวม เป็น 200 บาท

3.2 ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้าง ตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 437 ให้หัก เป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเพิ่มได้อีก 1 เท่า ของจำนวนที่จ่ายไปจริง เช่น จ่ายไป 100 บาท ในการคำนวณภาษี ให้หักเพิ่มได้อีก 100 บาทรวมเป็น 200 บาท

3.3 เงินเพิ่มค่าครองชีพพิเศษให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 438 ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเพิ่มได้อีกครึ่งหนึ่งของ จำนวนที่จ่ายไปจริง เช่น จ่ายไป 100 บาท ในการคำนวณภาษี ให้หักเพิ่มได้อีก 50 บาทรวมเป็น 150 บาท

3.4 ค่าใช้จ่ายในการจัดสร้างและการบำรุงรักษาสนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ หรือ สนามกีฬาของเอกชนที่เปิดให้ประชาชนใช้เป็นการทั่วไป โดยไม่เก็บค่าบริการใด ๆ หรือสนามเด็ก เล่น สวนสาธารณะ หรือสนามกีฬาของทางราชการตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 428 ให้หักเป็น ค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเพิ่มได้อีกหนึ่งเท่าของจำนวนที่จ่ายไปจริง เช่น จ่ายไป 100 บาท ในการ คำนวณภาษี ให้หักเพิ่มได้อีก 100 บาทรวมเป็น 200 บาทแต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบของกำไรสุทธิ

ก่อนหักรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ และรายจ่ายเพื่อการศึกษา หรือเพื่อการกีฬา ตามมาตรา 65 ตรี (3) แห่งประมวลรัษฎากร

3.5 ค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาให้แก่สถานศึกษาของ ทางราชการ สถานศึกษา ขององค์การของรัฐบาล โรงเรียนเอกชน ตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 420 ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายใน การคำนวณภาษีเพิ่มได้อีกหนึ่งเท่าของจำนวนที่จ่ายไปจริง เช่น จ่ายไป 100 บาท ในการคำนวณภาษี ให้หักเพิ่มได้อีก 100 บาทรวมเป็น 200 บาทแต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบของกำไรสุทธิก่อนหักรายจ่าย เพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการกีฬา ตามมาตรา 65 ตรี (3) แห่งประมวลรัษฎากร

3.6 สำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI อาจจะมีค่าใช้จ่ายบางอย่าง เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า หรืออื่น ๆ ที่ สามารถลงเป็นรายจ่ายได้ 2 เท่า ตามที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม

ค่าใช้จ่ายที่สามารถหักทางภาษีได้มากกว่าที่บันทึกบัญชีที่กล่าวข้างต้นนี้เป็นสิทธิ ประโยชน์ที่กรมสรรพากรมอบให้แก่ธุรกิจ ซึ่งจะไม่ใช้สิทธิประโยชน์เหล่านี้โดยคำนวณกำไรสุทธิ ทางภาษีเพียงเท่าที่บันทึกบัญชีไว้ก็ได้ แต่ถ้าหากจะใช้สิทธิประโยชน์เหล่านี้ต้องมีการจัดเตรียม รายละเอียดประกอบการคำนวณให้ครบถ้วนถูกต้องไว้แสดงด้วย

แนวคิดการปรับปรุงกำไรทางบัญชีให้เป็นทางภาษีอากร (กรมสรรพากร, 2558)

ในแบบแสดงรายการภาษีเงิน ได้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา 68 และ มาตรา 69 แห่งประมวลรัษฎากรนั้นเมื่อคำนวณกำไรสุทธิขาดทุนสุทธิตามบัญชีกำไรขาดทุนแล้ว ให้นำกำไรสุทธิทางบัญชีมาปรับปรุงให้เป็นกำไรสุทธิทางภาษีอากรตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. รายได้ที่ให้ถือเป็นรายได้ตามประมวลรัษฎากรให้นำมาบวกกลับเช่นรายได้เนื่องจาก กิจการที่ไม่ได้นำมารวมคำนวณกำไรสุทธิทางบัญชีและการโอนทรัพย์สินการจ่ายค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ยการกู้ยืมที่ต่ำกว่าราคาตลาด

2. รายจ่ายที่ไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายตามประมวลรัษฎากรให้นำมาบวกกลับเช่นค่าสิทธิหรือ ค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินที่หักเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดค่าเช่าซึ่งเป็นรายจ่ายซึ่งควรจะจ่าย ในรอบระยะเวลาบัญชีก่อนดอกเบี้ยที่คิดให้สำหรับเงินทุนของตนเองหนี้สูญที่ตัดจำหน่ายโดยยัง มิได้ติดตามทวงถามตามสมควรเพื่อให้ได้รับชำระและไม่เป็นไปตามเงื่อนไขตามมาตรา 65 ทวิ (9) และกฎกระทรวงภาษีมูลค่าเพิ่มเบี้ยปรับเงินเพิ่มค่าปรับทางอาญาและภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้าง หุ้นส่วนนิติบุคคลที่นำมาคำนวณเป็นรายจ่ายในงบกำไรขาดทุนค่ารับรองที่หักเกินกว่าที่กฎหมาย กำหนด

3. รายได้ที่ได้รับการยกเว้นจากภาษีเงิน ได้นิติบุคคลให้นำมาหักออกเช่นเงินปันผล จำนวนกึ่งหนึ่งที่ได้จากบริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยกองทุนรวมหรือสถาบันการเงินที่มี

กฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้าเว้นแต่ที่จัดขึ้น ตามกฎหมายไทยและจดทะเบียนไว้กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและบริษัทจำกัดที่จัดขึ้น ตามกฎหมายไทยซึ่งไม่ได้จดทะเบียนไว้กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถ้าถือหุ้นในบริษัท จำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทจำกัด ผู้จ่ายเงินปันผลและบริษัทจำกัดผู้จ่ายเงินปันผลไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดผู้รับเงินปันผลไม่ว่าโดย ทางตรงหรือโดยทางอ้อมและเงินปันผลทั้งจำนวนที่ได้จากบริษัทจำกัดที่จัดขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวมหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงิน เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรมพาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วม ค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้

4. รายจ่ายที่มีสิทธิหักได้เพิ่มขึ้นให้นำมาหักออกเช่นค่าสิทธิหรือและค่าเสื่อมราคา ทรัพย์สินที่กฎหมายกำหนดให้หักในอัตราเร่งรายจ่ายค่าอุปกรณ์ที่มีผลต่อการประหยัดพลังงาน รายจ่ายในการส่งลูกจ้างเข้ารับการฝึกอบรมรายจ่ายค่าจ้างเพื่อทำวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีรายจ่าย ค่าจ้างคนพิการเข้าทำงานรายจ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาและเพื่อสนับสนุนด้านการเรียนรู้และ นันทนาการซึ่งหักได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

5. ขาดทุนสุทธิที่มีสิทธินำมาหักตามกฎหมายให้นำมาหักออกได้แก่ผลขาดทุนสุทธิ ยกมาไม่เกิน 5 รอบระยะเวลาบัญชี

6. รายการบวกกลับกับกำไรขาดทุนสุทธิหลังหักขาดทุนสุทธิที่มีสิทธิหักได้ตาม กฎหมายได้แก่รายจ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษาและรายจ่ายเพื่อสนับสนุนด้านการเรียนรู้และ นันทนาการรายจ่ายเพื่อสนับสนุนกีฬาตามโครงการรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะสาธารณะ ประโยชน์และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการศึกษา

ตารางที่ 2-1 เปรียบเทียบความแตกต่างกฎหมายภาษีอากร (ประมวลรัษฎากร) กับหลักการบัญชี (มาตรฐานการบัญชี)

กฎหมายภาษีอากร (ประมวลรัษฎากร)	หลักการบัญชี(มาตรฐานการบัญชี)
1. การคำนวณรายได้	1.1 การรับรู้รายได้
1.1 มาตรา 65 บัญญัติให้ใช้เกณฑ์สิทธิในการคำนวณกำไรสุทธิ (รายได้-รายจ่าย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 65 ทวิ (1)-(14), 65 ตรี (1), 70 ตรี และ 72-74 แห่งประมวลรัษฎากร	1.1.1 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2558) ย่อหน้าที่ 14 กำหนดให้กิจการต้องรับรู้รายได้จากการขายสินค้าเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> 1.1.1.1 กิจการได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีนัยสำคัญของความเป็นเจ้าของสินค้าให้กับผู้ซื้อแล้ว 1.1.1.2 กิจการไม่เกี่ยวข้องในการบริหารสินค้าอย่างต่อเนื่องในระดับที่เจ้าของพึงกระทำหรือไม่ได้ควบคุมสินค้าที่ขายไปแล้วทั้งทางตรงและทางอ้อม 1.1.1.3 กิจการสามารถวัดมูลค่าของจำนวนรายได้ได้อย่างน่าเชื่อถือ 1.1.1.4 มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการนั้น 1.1.1.5 กิจการสามารถวัดมูลค่าของต้นทุนที่เกิดขึ้นหรือที่จะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากรายการนั้นได้อย่างน่าเชื่อถือ
1.2 การให้บริการตามข้อ 4. 6 ของคำสั่ง ทป.1/ 2528 (เดิม) กำหนดให้กิจการคำนวณเป็นรายได้ทั้งจำนวน เมื่อการให้บริการแล้วเสร็จ แต่ ทป.1/ 2528ฯ (ฉบับปัจจุบัน) ไม่ได้กล่าวถึง ในทางปฏิบัติจึงต้องยึดถือตามหลักเกณฑ์เดิมที่เคยวางแนวไว้	1.2 การให้บริการเมื่อผลของรายการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสามารถประมาณได้อย่างน่าเชื่อถือกิจการต้องรับรู้รายการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการเป็นรายได้ตามขั้นความสำเร็จของรายการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานผล สามารถประมาณได้เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไข ดังนี้

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

กฎหมายภาษีอากร (ประมวลรัษฎากร)	หลักการบัญชี(มาตรฐานการบัญชี)
<p>1. การคำนวณรายได้ (ต่อ)</p> <p>1.3 รายได้จากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ กำหนดไว้ว่า ให้กิจการรับรู้ทั้งจำนวนเมื่อโอน เฉพาะที่โอนในรอบบัญชีเดียวกับการขาย แต่ถ้าหากยังไม่มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ ในอสังหาริมทรัพย์ให้คำนวณรายได้และ รายจ่ายตามอัตราส่วนของงานที่ทำเสร็จ โดยใช้หลักเกณฑ์ตามวิธีการบัญชีที่รับรองทั่วไป หรืออาจจะคำนวณรายได้ตามเงินค่างวดที่ถึง กำหนดชำระ โดยให้ใช้วิธีการคำนวณอัตรา กำไรขั้นต้นตามวิธีการบัญชีที่รับรองทั่วไป หากมีการรับเงินจอง เงินมัดจำ ถ้าผู้ขาย สามารถรับเงินนั้นได้ให้ถือเป็นรายได้ทันที แต่ถ้าต้องคืน(ภายใน 1 ปี) ให้รับรู้เป็นหนี้สินไว้ ก่อนและจะถือเป็นรายได้เมื่อทำสัญญาขาย</p> <p>1.4 รายได้ตามสัญญาก่อสร้าง กรณีรายได้ตามสัญญาก่อสร้างนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นกรณีที่กฎหมายภาษีอากรยอมรับหลักเกณฑ์ ทางบัญชีอย่างไม่มีข้อสงสัย เพราะว่าตามคำสั่ง</p>	<p>1.2.2 มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะ ได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการนั้น</p> <p>1.2.3 กิจการสามารถวัดขึ้นความสำเร็จของ รายการณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ได้อย่าง น่าเชื่อถือ</p> <p>1.2.4 กิจการสามารถวัดมูลค่าของต้นทุนที่ เกิดขึ้นแล้วและต้นทุนที่จะเกิดขึ้นเพื่อทำให้ รายการนั้นเสร็จสมบูรณ์ได้อย่างน่าเชื่อถือ</p> <p>1.3 รายได้จากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 18 (ปรับปรุง 2558) เรื่องรายได้ ใช้วิธี Completed contract ทำให้ได้ข้อสรุปว่า สำหรับธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ กิจการจะรับรู้รายได้จากการ ขายอสังหาริมทรัพย์ทั้งจำนวนเมื่อโอนความ เสี่ยงและผลประโยชน์ตอบแทนทั้งหมดไป ให้แก่ลูกค้าหากมีการรับเงินจอง หรือเงินมัดจำ จากลูกค้าให้บันทึกเป็นหนี้สินไว้ก่อน และรับรู้ เป็นรายได้เมื่อรายการนั้นเข้าข่ายการรับรู้เป็น รายได้</p> <p>1.4 รายได้ตามสัญญาก่อสร้าง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 11 (ปรับปรุง พ.ศ. 2558) เรื่อง สัญญาก่อสร้าง กำหนดวิธีการรับรู้ รายได้โดยให้อ้างอิงกับขึ้นความสำเร็จของงาน</p>

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

กฎหมายภาษีอากร (ประมวลรัษฎากร)	หลักการบัญชี(มาตรฐานการบัญชี)
<p>1. การคำนวณรายได้ (ต่อ)</p> <p>1.4 รายได้ตามสัญญาก่อสร้าง(ต่อ)</p> <p>บัญชีนั้น จึงไม่มีความแตกต่างระหว่างหลักการบัญชีกับกฎหมายภาษีอากรในประเด็นนี้ ยกเว้นกรณีที่ทำประมาณการต้นทุนก่อสร้างทั้งหมดจนงานเสร็จแล้วพบว่างานก่อสร้างตามสัญญานั้นมีผลขาดทุน ตามหลักการบัญชีให้รับรู้ขาดทุนทันที แต่ในทางภาษีอากรจะไม่สามารถนำผลขาดทุนนี้ไปเป็นค่าใช้จ่ายได้ เพราะถือเป็นขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง ต้องบวกกลับในการคำนวณกำไรขาดทุนทางภาษี และจะถือเป็นค่าใช้จ่ายได้เมื่อต้นทุนเหล่านั้นเกิดขึ้นจริง</p> <p>1.5 รายได้จากการขายผ่อนชำระ</p> <p>การคำนวณรายได้และรายจ่ายของกิจการขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ยังไม่ได้โอนไปยังผู้ซื้อและมีอายุสัญญาเกินหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชีให้นำกำไรที่เกิดจากการขายมารวมคำนวณเป็นรายได้ทั้งจำนวนในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีการขายผ่อนชำระ สำหรับดอกเบี้ยขายผ่อนชำระให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้แต่ละงวดตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป จะเห็นได้ว่าหลักการนำรายได้ไปคำนวณเพื่อเสียภาษีกรณีนี้ค่อนข้างใกล้เคียงกับหลักการบัญชี จึงไม่มีความแตกต่างกัน</p> <p>1.6 รายได้จากการให้เช่าซื้อ</p> <p>กำหนดให้กิจการที่ประกอบกิจการให้เช่าซื้อซึ่งมีอายุสัญญาเกินหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี ต้องนำกำไรที่เกิดจากการขาย (ผลต่างระหว่างราคาขาย</p>	<p>1.4 รายได้ตามสัญญาก่อสร้าง(ต่อ)</p> <p>เสร็จกับงานก่อสร้างทั้งหมดโดยพิจารณาจากการสำรวจทางกายภาพ ทั้งนี้เงื่อนไขสำคัญคือกิจการต้องสามารถประมาณการต้นทุนการก่อสร้างทั้งสิ้น และผลงานที่ก่อสร้างไปแล้วได้อย่างน่าเชื่อถือ และถ้าหากทำประมาณการต้นทุนจนงานเสร็จแล้วพบว่างานก่อสร้างตามสัญญานั้น มีผลขาดทุนต้องรับรู้ขาดทุนทันทีในปีที่ทราบ</p> <p>1.5 รายได้จากการขายผ่อนชำระ</p> <p>สำหรับการขายผ่อนชำระนั้น หลักการบัญชีให้รับรู้รายได้จากการขาย ณ วันที่เกิดรายการเมื่อมีการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนในส่วนของเจ้าของไปแล้ว โดยรับรู้เฉพาะรายได้จากการขายที่ไม่รวมดอกเบี้ย ซึ่งการวัดมูลค่าของยอดขายนี้ได้มาจากการคิดลดลูกหนี้ค้างงวดด้วยอัตราที่กำหนด ส่วนรายได้ดอกเบี้ยให้รับรู้ตามเกณฑ์สัดส่วนเวลา</p> <p>1.6 รายได้จากการให้เช่าซื้อ</p> <p>ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สัญญาเช่า กิจการที่ให้เช่าซื้อจะมีรายได้สองส่วน ส่วนที่หนึ่งคือกำไรจากการขายซึ่ง</p>

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

กฎหมายภาษีอากร (ประมวลรัษฎากร)	หลักการบัญชี(มาตรฐานการบัญชี)
<p>1. การคำนวณรายได้ (ต่อ)</p> <p>เงินสดกับต้นทุนทรัพย์สินที่ให้เช่าซื้อ) มารวมคำนวณเป็นรายได้ทั้งจำนวนในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีการให้เช่าซื้อ สำหรับดอกผลเช่าซื้อ (ผลต่างระหว่างจำนวนเงินที่ต้องจ่ายตามสัญญา กับราคาขายเงินสด) นำมารวมคำนวณเป็นรายได้แต่ละงวดตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชี ยกเว้นกรณีที่ไม่ได้รับชำระเงินตามงวด ยังคงต้องนำดอกผลเช่าซื้อมาคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีอยู่</p> <p>1.7 รายได้จากสัญญาเช่าระยะยาว</p> <p>ตามหลักกฎหมายภาษีอากรจะมองว่าสัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้น โดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้และรายจ่ายในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน</p> <p>1.8 รายได้ดอกเบี้ย</p> <p>ดอกเบี้ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิ เกณฑ์สิทธิของกรมสรรพากรคือสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย ถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้องในงวดไหนให้นำ</p>	<p>คิดจากราคาขายเป็นเงินสดหักด้วยต้นทุนของทรัพย์สินที่ให้เช่าซื้อ ส่วนที่สองคือดอกผลจากการให้เช่าซื้อ ตามหลักการบัญชีให้กิจการรับรู้กำไรจากการขายทั้งจำนวน ในรอบบัญชีที่มีการให้เช่าซื้อ ส่วนดอกผลจากการให้เช่าซื้อให้รับรู้เป็นงวด ๆ โดยใช้วิธีตารางเงินรายปี ถ้าหากไม่ได้รับชำระเงินตามงวดต้องหยุดการรับรู้รายได้ไว้ก่อน</p> <p>1.7 รายได้จากสัญญาเช่าระยะยาว</p> <p>สัญญาเช่าระยะยาวตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สัญญาเช่า แบ่งเป็นสองประเภทคือ สัญญาเช่าดำเนินงาน และสัญญาเช่าการเงิน ถ้าหากเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานให้รับรู้รายได้ค่าเช่าอย่างเป็นระบบตามวิธีเส้นตรงตลอดอายุสัญญาเช่า แต่ถ้าสัญญาเช่าดังกล่าวเข้าเกณฑ์เป็นสัญญาเช่าการเงิน กิจการที่ให้เช่าต้องบันทึกลูกหนี้ตามสัญญาเช่า และบันทึกค่าเช่าที่ได้รับแต่ละงวดแยกเป็นการรับชำระเงินต้นและดอกเบี้ยรับ</p> <p>1.8 รายได้ดอกเบี้ย</p> <p>การรับรู้รายได้ดอกเบี้ยรับให้พิจารณาเป็นไปได้อย่างแน่นอนที่จะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ สามารถวัดมูลค่าของดอกเบี้ยรับนั้นได้</p>

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

กฎหมายภาษีอากร (ประมวลรัษฎากร)	หลักการบัญชี(มาตรฐานการบัญชี)
<p>1. การคำนวณรายได้ (ต่อ)</p> <p>ดอกเบี้ยรับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้ หากสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย ยังมีอยู่กิจการจะหยุดคำนวณดอกเบี้ยรับไม่ได้ ต้องคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกร้อง</p> <p>1.9 รายได้เงินปันผล</p> <p>ประเด็นภาษีอากรเกี่ยวกับเงินปันผลที่สำคัญคือ ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทย กองทุนรวม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงสิ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ และถ้าหากผู้รับเงินปันผลเป็นบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนอยู่ในตลาด</p> <p>2. การคำนวณรายจ่าย</p> <p>2.1 เงินกองทุน ห้ามหักเป็นรายจ่าย เว้นแต่กองทุนสำรองเลี้ยงชีพซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้</p> <p>2.2 รายจ่ายส่วนตัว/ ค่าการกุศล/ การกุศลสาธารณะ (ม.65ตรี (3)) หักได้ไม่เกิน 2% ของกำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการศึกษา ให้หักได้อีกไม่เกิน 2% ของกำไรสุทธิ</p> <p>2.3 เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ห้ามนำมาหักรายจ่าย</p>	<p>อย่างน่าเชื่อถือ ให้รับรู้ตามเกณฑ์สัดส่วนของเวลาโดยคำนึงถึงอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของสินทรัพย์ และถ้าไม่เป็นไปตามเกณฑ์การรับรู้รายได้ต้องหยุดรับรู้ดอกเบี้ยรับ</p> <p>1.9 รายได้เงินปันผล</p> <p>จะรับรู้เป็นรายได้เมื่อผู้ถือหุ้นมีสิทธิได้รับเงินปันผล คือรับรู้เป็นรายได้ทั้งจำนวน ณ วันที่ประกาศจ่ายเงินปันผล ซึ่งควรเป็นวันที่ที่ประชุมผู้ถือหุ้นอนุมัติให้มีการประกาศจ่าย เพราะถือว่ามีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ</p> <p>2.1 เงินกองทุน ไม่มีข้อห้ามการหักรายจ่ายแต่อย่างใด ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2558)</p> <p>2.2 ค่าการกุศล/ การกุศลสาธารณะ ไม่มีข้อห้ามหรือข้อจำกัดในการหักเป็นรายจ่ายแต่อย่างใด</p> <p>2.3 เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม ค่าปรับอาญา ไม่มีข้อห้ามการหักรายจ่ายทางบัญชีแต่อย่างใด</p>

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

กฎหมายภาษีอากร (ประมวลรัษฎากร)	หลักการบัญชี(มาตรฐานการบัญชี)
2. การคำนวณรายจ่าย (ต่อ)	
2.4 ค่ารับรอง (ม.65 ตรี(4)) สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวนจำกัด คือ ไม่เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า แต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท	2.4 ค่ารับรอง สามารถบันทึกเป็นรายจ่ายได้เต็มจำนวนโดยไม่มีข้อจำกัดใด ๆ ในทางการบัญชี
2.5 ภาษีซื้อต้องห้าม ถือเป็นรายจ่ายต้องห้ามตาม ม.65 ตรี (6ทวิ) ด้วย ห้ามหักเป็นรายจ่าย	2.5 ภาษีซื้อต้องห้าม สามารถหักเป็นรายจ่ายทางบัญชีได้
2.6 เงินเดือนของผู้เป็นหุ้นส่วน ที่จ่ายเกินสมควร (ม.65 ตรี(8)) ห้ามหักเป็นรายจ่าย	2.6 เงินเดือนของผู้เป็นหุ้นส่วน ไม่มีข้อจำกัดการหักรายจ่ายแต่อย่างใด
2.7 ผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี (ม.65 ตรี(12)) ให้หักเป็นรายจ่ายได้และต้องเป็นขาดทุนทางภาษี	2.7 ผลขาดทุนสะสม จะปรากฏในงบแสดงฐานะการเงิน โดยไม่ถือเป็นรายจ่ายของรอบบัญชีปีปัจจุบันแต่อย่างใด
2.8 ค่าซื้อทรัพย์สินส่วนที่เกินปกติ โดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นรายจ่ายต้องห้าม (ม.65 ตรี(15))	2.8 ค่าซื้อทรัพย์สิน จะบันทึกตามมูลค่าที่ซื้อหาหรือได้มา
2.9 ค่าของทรัพย์สินที่สูญหรือสิ้นไป ห้ามหักเป็นรายจ่าย (ม.65 ตรี (15))	2.9 มูลค่าทรัพย์สินที่สูญหรือสิ้นไป เช่น เหมือนแร่ป่าไม้ ฯลฯ สามารถหักมูลค่าเสื่อมสิ้นได้
2.10 การตีราคาทรัพย์สินต่ำลง (ม.65 ตรี(17)) ห้ามหักเป็นรายจ่าย	2.10 มูลค่าทรัพย์สินที่ตีราคาต่ำลง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558), ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2558)
2.11 รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ (ม.65 ตรี (18)) คือ กรณีรายจ่ายที่ไม่มีบิล หรือไม่มีหลักฐานพิสูจน์การจ่าย	2.11 รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ หากมีหลักฐานทางอ้อม หรือข้อมูลที่เชื่อถือได้ว่ามีกรจ่ายจริง ย่อมสามารถหักเป็นรายจ่ายได้
2.12 รายจ่ายใด ๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว	2.12 รายจ่ายจากการประกอบธุรกิจ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรสุทธิ เช่น โบนัส เป็นต้น ไม่มีข้อห้ามการหักรายจ่ายแต่อย่างใด

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

กฎหมายภาษีอากร (ประมวลรัษฎากร)	หลักการบัญชี(มาตรฐานการบัญชี)
2. การคำนวณรายจ่าย (ต่อ)	
2.13 มูลค่ารถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง เฉพาะส่วนที่เกิน 1 ล้านบาท ห้ามหักเป็นรายจ่าย กรณีเช่า สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/ เดือน/ คัน	2.13 มูลค่ารถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง เฉพาะส่วนที่เกิน 1 ล้านบาท สามารถหักเป็นค่าเสื่อมราคา หรือค่าเช่า ได้เต็มจำนวนโดยไม่มีข้อจำกัดใด ๆ
2.14 การหักรายจ่าย 2 เท่า อาทิ	2.14 การหักรายจ่าย 2 เท่า พ.ร.บ.การบัญชี
2.14.1 รายจ่ายเพื่อการศึกษา/ ฝึกอบรม	กำหนดหักรายจ่ายได้ตามเอกสารตามยอดเงินที่
2.14.2 รายจ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนา	จ่ายจริงเท่านั้น
2.14.3 รายจ่ายสำหรับอุปกรณ์อำนวยความสะดวกแก่คนพิการ	
2.14.4 รายจ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา	
2.14.5 ค่าใช้จ่ายในการจัดสร้าง บำรุงรักษา สนามเด็กเล่น สวนสาธารณะ หรือสนามกีฬา	
2.14.6 ค่าขนส่ง ไฟฟ้า ประปา ของกิจการ BOI	
2.14.7 หักรายจ่ายได้ 1.25 เท่า สำหรับค่าซื้ออุปกรณ์ประหยัดพลังงานที่เปลี่ยนแทนอุปกรณ์เดิม สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาและใช้งานภายใน 31 ธันวาคม พ.ศ. 2555	

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรดังนี้

นันทพร เกตุคร้าม (2552) ได้ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของผู้ทำบัญชีในจังหวัดพิษณุโลกพบว่า ผู้ทำบัญชีในจังหวัดพิษณุโลกส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีความรู้ความเข้าใจด้านการหักขาดทุนปีก่อนไม่เกิน 5 รอบระยะเวลาบัญชีอยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้ความเข้าใจด้านรายได้ตามประมวลรัษฎากรและด้านรายการหักรายจ่ายการกุศล สาธารณะประโยชน์ การศึกษาและกีฬาอยู่ในระดับน้อย มีความรู้ความเข้าใจด้านรายจ่ายต้องห้ามตามประมวลรัษฎากร ด้านรายได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล และด้านรายจ่ายที่มีสิทธิหักเพิ่มในทางภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

อริศรา กำจัดภัย (2554) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและกำไรสุทธิของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ผลการศึกษาพบว่ารายการที่ก่อให้เกิดภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีในแต่ละอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกันตามประเภทรายการที่เกิดขึ้นในแต่ละอุตสาหกรรมและมาตรฐานการบัญชีที่ถือปฏิบัติในแต่ละธุรกิจ ในส่วนของการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและกำไรสุทธิพบว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำไรสุทธิแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอัตราการเปลี่ยนแปลงของหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีมีความสัมพันธ์กับอัตราการเปลี่ยนแปลงของกำไรสุทธิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ในทิศทางตรงข้าม

ชนกานต์ จุลาสัย (2554) ได้ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ในกฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคล พบว่าผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย โดยมีความรู้ความเข้าใจด้านการคำนวณกำไรสุทธิตามเกณฑ์สิทธิและเกณฑ์อื่น และด้านหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีตามมาตรา 65 ทวิในระดับปานกลาง หลักเกณฑ์รายจ่ายที่ไม่ถือเป็นรายจ่ายตามมาตรา 65 ตรีและด้านเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การค้นคว้าแบบอิสระนี้เป็นการศึกษาถึงการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัดในจังหวัดชลบุรีเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยแบบสอบถาม (Questionnaire) มีขั้นตอนการดำเนินงานตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการสุ่มตัวอย่าง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
5. การทดสอบเครื่องมือ
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตของเนื้อหา

ข้อมูลหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรประกอบด้วยเงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิตามประมวลรัษฎากรมาตรา 65 ทวิและมาตรา 65ตรีและหลักเกณฑ์การปรับปรุงกำไรทางบัญชีให้เป็นทางภาษีอากรตามแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บริษัทจำกัด (ภ.ง.ด. 50)

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้ทำบัญชีของบริษัทจำกัดที่มีรายชื่อจดทะเบียนไว้กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าในจังหวัดชลบุรี ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 34,607 ราย (สำนักกำกับดูแลกรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2558) และทำการเก็บข้อมูลจำนวน 396 ราย โดยใช้การคำนวณจากกลุ่มตัวอย่างตามสูตรการหารขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้กำหนดขนาดตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้สูตรจากการคำนวณขนาดตัวอย่างของ Yamane (1967) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

โดยให้ n = จำนวนของขนาดตัวอย่าง
 N = จำนวนของบริษัทจำกัด
 e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ โดยการวิจัยครั้งนี้ กำหนดให้เท่ากับ $(0.05)^2$
 แทนค่าตามสูตรได้ ดังนี้

$$n = \frac{34,607}{1+34,607 (0.05)^2}$$

$$= 396$$

ดังนั้นจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 396รายและได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นจากตัวอย่างที่คำนวณไว้ประมาณ 10% เพื่อเป็นการป้องกันข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ รวมเป็นขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 435ราย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 435ราย โดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ทำบัญชีของบริษัทจำกัดที่มีรายชื่อจดทะเบียนไว้กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าในจังหวัดชลบุรี
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) โดยการศึกษาแนวคิดทฤษฎีงานวิจัยและการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องมีแหล่งมาจากที่ต่าง ๆ ทั้งเอกสารและการค้นคว้าผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience sampling) เป็นการเลือกแบบไม่มีกฎเกณฑ์ เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่หาหรือพบได้ง่ายอาศัยความสะดวกของผู้วิจัยเป็นหลัก กลุ่มตัวอย่างจะเป็นใครก็ได้ที่ให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยในการให้ข้อมูลบางอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ข้อมูลสถานประกอบการของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ประกอบด้วย

1. ด้านรายได้
2. ด้านรายจ่าย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหา ข้อเสนอแนะ จากการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร
ของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี

การทดสอบเครื่องมือ

1. ความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) และให้มีความถูกต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of item-objective congruence) ก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. ดร.ธีทัต ตรีศิริโชติ
2. ดร.ธรรมบุญ อานันโทไทย
3. ดร.ทักษญา สง่าโยธิน

โดยการหาค่า IOC นั้นผู้วิจัยได้นำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of item-objective congruence)

R หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยที่

ค่า +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา

ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา

ค่า -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มาเป็นข้อคำถาม ซึ่งได้ตรวจสอบแบบสอบถามแล้วเห็นว่าแบบสอบถามทุกข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงของเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้าน และครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาไปทำการทดสอบ (Try out) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาทดสอบความเที่ยงโดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ซึ่งมากกว่า 0.70 ถือได้ว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือร้อยละ 95

3. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บข้อมูลตามที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ทางผู้ศึกษาเก็บรวบรวมมาได้ นั้น เมื่อผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์ ผู้ศึกษาจะนำผลข้อมูลทั้งหมดมาประมวลผล เพื่อหาค่าสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1. ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ละค่าความถี่ (Frequencies) ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ เป็นค่าสถิติในการใช้บรรยาย

2. ทดสอบสมมติฐานการวิจัย ด้วยค่า Independent sample t-test ค่า One-way ANOVA เป็นค่าสถิติในการทดสอบสมมติฐาน

หลังจากรวบรวมข้อมูลแล้วจะนำข้อมูลมาทำการประมวลผล โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 1 จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามสถานประกอบการของผู้ตอบแบบสอบถาม และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากร และด้านมาตรฐานการบัญชีประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

แบบสอบถามส่วนที่ 2 ประกอบด้วยส่วนของระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดในส่วนของระดับความสอดคล้องนั้นจะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่ออธิบายระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของผู้ทำบัญชีในบริษัท

จำกัด ประกอบด้วยความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้มาตราวัดแบบ Likert scales ซึ่งใช้มาตราวัดแบบ 5 ระดับและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับดังนี้

ความสอดคล้องในการปฏิบัติมากที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น 5
ความสอดคล้องในการปฏิบัติมาก	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น 4
ความสอดคล้องในการปฏิบัติปานกลาง	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น 3
ความสอดคล้องในการปฏิบัติน้อย	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น 2
ความสอดคล้องในการปฏิบัติน้อยที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนนเป็น 1

โดยเกณฑ์การแปลผลจะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวัดระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ภาชีอากรจากนั้นนำค่าเฉลี่ยมาแปลผลตามเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน 4.50-5.00	เป็นค่าระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติได้มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน 3.50-4.49	เป็นค่าระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติได้มาก
ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน 2.50-3.49	เป็นค่าระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติได้ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน 1.50-2.49	เป็นค่าระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ยระดับคะแนน 1.00-1.49	เป็นค่าระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติน้อยที่สุด

แบบสอบถามส่วนที่ 3 สำหรับในส่วนของปัญหาและข้อเสนอแนะนั้นจะทำการบรรยายเชิงพรรณนาตามปัญหาและข้อเสนอแนะที่กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะไว้ในแบบสอบถาม

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่อง “การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี” ผู้ทำการวิจัยได้นำข้อมูลตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้จำนวน 396 ชุด ที่ผ่านการตรวจสอบความน่าเชื่อถือแล้วมาทำการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS วิเคราะห์ตามสมมติฐานของการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ทำการวิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

ผู้ทำการวิจัยทำการทดสอบค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด และคำนวณค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยใช้เกณฑ์ยอมรับที่ค่า α มากกว่า และเท่ากับ 0.70 เพื่อแสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อมั่นเพียงพอในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งค่าความเชื่อมั่นที่ได้คือ 0.83

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

n	หมายถึงจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึงค่าเฉลี่ย
t	หมายถึงค่าทดสอบของนัยสำคัญของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม(ค่าสถิติ t)
F	หมายถึงค่าทดสอบของนัยสำคัญของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม (ค่าสถิติ F)
P-value	หมายถึงความน่าจะเป็นไปในการยอมรับสมมติฐาน
Sig.	หมายถึงค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้
H_0	หมายถึงสมมติฐานหลัก (Null hypothesis)
H_1	หมายถึงสมมติฐานรอง (Alternative hypothesis)
*	หมายถึงระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05
**	หมายถึงระดับนัยสำคัญที่ระดับ .01

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ชาย	34	8.60
หญิง	362	91.40
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4-1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 362 คน คิดเป็นร้อยละ 91.40 และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นเพศชายมีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25 ปี	15	3.80
25-35 ปี	145	36.60
36-45 ปี	178	44.90
46 ปีขึ้นไป	58	14.70
รวม	396	100.00

จากตารางที่ 4-2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 36-45 ปี จำนวน 178 รายคิดเป็นร้อยละ 44.90 รองลงมา คือ ช่วงอายุระหว่าง 25-35 ปี จำนวน 145 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.60 ช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป มีจำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.60 และช่วงอายุต่ำกว่า 25 ปี มีจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.80

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ปวส. หรืออนุปริญญา	12	3.00
ปริญญาตรี	280	70.70
ปริญญาโท	104	26.30
รวม	396	100.00

จากตารางที่ 4-3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีจำนวนมากที่สุด คือ 280 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.80 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท มีจำนวน 104 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.30 และระดับปวส.หรืออนุปริญญา มีจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.00

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาที่จบการศึกษา

สาขาที่จบการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
บัญชี	360	90.90
อื่น ๆ	36	9.10
รวม	396	100.00

จากตารางที่ 4-4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาในสาขาวิชาการบัญชี จำนวน 360 รายคิดเป็นร้อยละ 90.90 และกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาสาขาอื่น ๆ มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านบัญชี

ประสบการณ์ทำงานด้านบัญชี	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	84	21.20
5-10 ปี	90	22.70
11-15 ปี	90	22.70
มากกว่า 15 ปี	132	33.40
รวม	396	100.00

จากตารางที่ 4-5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีมากกว่า 15 ปี จำนวน 132 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.30 รองลงมา มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชี 5-10 ปี และ 11-15 ปี จำนวนเท่ากันคือ 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.70 และมีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.20

ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ผู้จัดการ	127	32.10
ผู้ช่วยผู้จัดการ	28	7.10
หัวหน้างาน	120	30.30
พนักงาน	121	30.50
รวม	396	100.00

จากตารางที่ 4-6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีตำแหน่งผู้จัดการ จำนวน 127 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.10 รองลงมา มีตำแหน่งพนักงาน จำนวน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.60 ตำแหน่งหัวหน้างาน จำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.30 และตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.10

ตารางที่ 4-7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดธุรกิจ

ขนาดธุรกิจ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 5 ล้านบาท	111	28.00
ทุนจดทะเบียน 5-10 ล้านบาท	72	18.20
ทุนจดทะเบียน 11-15 ล้านบาท	22	5.60
ทุนจดทะเบียนเกิน 15 ล้านบาท	191	48.20
รวม	396	100.00

จากตารางที่ 4-7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีทุนจดทะเบียนเกิน 15 ล้านบาท จำนวน 191 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.20 รองลงมา ทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 5 ล้านบาท จำนวน 111 ราย

คิดเป็นร้อยละ 28.00 ทุนจดทะเบียน 5-10 ล้านบาท จำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.20 และ ทุนจดทะเบียน จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.60

ตารางที่ 4-8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทธุรกิจ

ประเภทธุรกิจ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ขายสินค้า	62	15.70
ผลิตสินค้า	175	44.20
ให้บริการ	159	40.10
รวม	396	100.00

จากตารางที่ 4-8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นธุรกิจประเภทผลิตสินค้า จำนวน 175 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.20 รองลงมาธุรกิจประเภทให้บริการ จำนวน 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.20 และธุรกิจประเภทขายสินค้า จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.70

ตารางที่ 4-9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษี ตามประมวลรัษฎากรที่เปลี่ยนแปลง มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร

หลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีตาม ประมวลรัษฎากรที่เปลี่ยนแปลง มีผลกระทบต่อ การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
มี	283	71.50
ไม่มี	113	28.50
รวม	396	100.00

จากตารางที่ 4-9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีตามประมวลรัษฎากรที่เปลี่ยนแปลง มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรจำนวน 283 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.50 และหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีตาม

ประมวลรัษฎากรที่เปลี่ยนแปลง ไม่มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50

ตารางที่ 4-10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีที่เปลี่ยนแปลง มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร

มาตรฐานการบัญชีที่เปลี่ยนแปลง มีผลกระทบต่อ การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
มี	233	58.80
ไม่มี	163	41.20
รวม	396	100.00

จากตารางที่ 4-10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ เกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีที่เปลี่ยนแปลง มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรจำนวน 233 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.80 และมาตรฐานการบัญชีที่เปลี่ยนแปลง ไม่มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 41.20

**ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท
จำกัดในจังหวัดชลบุรีของกลุ่มตัวอย่าง**

ตารางที่ 4-11 รายละเอียดการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดในจังหวัดชลบุรี ของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับด้านรายได้

ด้านรายได้	ระดับความสอดคล้อง					\bar{X}	SD	ระดับความสอดคล้อง	ลำดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. การนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร	1	39	2	7	10	3.46	1.19	ปานกลาง	4
2. ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทย กองทุนรวม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ	6	35	40	4	15	3.19	1.07	ปานกลาง	6
3. ดอกเบี้ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิ เกณฑ์สิทธิของกรมสรรพากรคือสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย ถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้องในงวดไหนให้นำดอกเบี้ยรับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้ หากสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายยังมีอยู่กิจการจะหยุดคำนวณดอกเบี้ยรับไม่ได้ ต้องคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกร้อง	10	43	30	5	4	3.56	0.95	มาก	3

ตารางที่ 4-11 (ต่อ)

ด้านรายได้	ระดับความสอดคล้อง					\bar{X}	SD	ระดับ ความสอดคล้อง	ลำดับ ที่
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
4. ภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับ และภาษีมูลค่าเพิ่มที่ มิใช่ภาษีตามมาตรา 82/ 16 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอ คืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้	2	36	2	5	7	3.66	1.14	มาก	2
5. สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้น โดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่ เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบ ระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่า ทรัพย์สิน	1	34	3	7	8	3.34	1.06	ปานกลาง	5
6. ธุรกิจขายสินค้า และธุรกิจบริการ กิจการไม่ต้องนำ เงินมัดจำ มาถือเป็นรายได้ ตามมาตรา 65	2	35	2	6	7	3.67	1.16	มาก	1
รวม (n = 396)						3.48	0.74	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4-11 พบว่าระดับความสอดคล้องต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดในจังหวัดชลบุรีทางด้านรายได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) โดยมีรายละเอียดตามลำดับดังนี้คือธุรกิจขายสินค้า และธุรกิจบริการ กิจการไม่ต้องนำเงินมัดจำ มาถือเป็นรายได้ ตามมาตรา 65 ในลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) ลำดับที่ 2 คือภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับ และภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา 82/16 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) ลำดับที่ 3 คือ ดอกเบียร์รับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิ เกณฑ์สิทธิของกรมสรรพากรคือสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย ถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้องในงวดไหนให้นำ ดอกเบียร์รับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้ หากสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายยังมีอยู่กิจการจะหยุดคำนวณดอกเบียร์รับไม่ได้ ต้องคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกร้อง มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) ลำดับที่ 4 คือ การนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิด ดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคารมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$) ลำดับที่ 5 คือ สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้น โดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สินมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) และลำดับสุดท้าย คือ ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทย กองทุนรวม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$)

ตารางที่ 4-12 รายละเอียดการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดในจังหวัดชลบุรีของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับด้านรายจ่าย

ด้านรายจ่าย	ระดับความสอดคล้อง					\bar{X}	SD	ระดับ ความสอดคล้อง	ลำดับ ที่
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. ผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็นรายจ่ายได้และต้องเป็นขาดทุนทางภาษี	2	46	2	2	4	3.87	0.96	มาก	5
2. รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ คือ กรณีรายจ่ายที่ไม่มีบิลหรือไม่มีหลักฐานพิสูจน์การจ่ายเป็นรายจ่ายต้องห้าม	3	32	2	1	4	3.97	1.04	มาก	3
3. การบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี	2	37	2	4	3	3.80	1.02	มาก	8
4. ค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่งในส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม	3	35	2	4	4	3.86	1.06	มาก	6
5. รถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง กรณีเช่าสามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/เดือน/ คัน	3	31	2	5	3	3.81	1.06	มาก	7
6. เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย	3	34	2	5	4	3.91	1.06	มาก	4

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

ด้านรายจ่าย	ระดับความสอดคล้อง					\bar{X}	SD	ระดับ ความสอดคล้อง	ลำดับ ที่
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
7. ค่ารับรอง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวน จำกัด คือ ไม่เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ ชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวนใด จะมากกว่า แต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท	3	40	18	4	3	3.98	0.98	มาก	2
8. ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็น รายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า	4	32	18	3	2	4.19	0.94	มาก	1
รวม (n = 396)						3.92	0.70	มาก	

จากตารางที่ 4-12 พบว่าระดับความสอดคล้องต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดในจังหวัดชลบุรีทางด้านรายจ่ายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) โดยมีรายละเอียดตามลำดับดังนี้คือ ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่ามีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) ลำดับที่ 2 คือค่ารับรองสามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวนจำกัดคือ ไม่เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่าแต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาทมีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) ลำดับที่ 3 คือรายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้คือกรณีรายจ่ายที่ไม่มีบิลหรือไม่มีหลักฐานพิสูจน์การจ่ายเป็นรายจ่ายต้องห้ามมีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) ลำดับที่ 4 เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากรค่าปรับทางอาญาภาษีเงินได้ของบริษัทห้ามนำมาหักรายจ่ายคือ มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$) ลำดับที่ 5 คือผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชีให้หักเป็นรายจ่ายได้และต้องเป็นขาดทุนทางภาษีมีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) ลำดับที่ 6 คือค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่งในส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็นรายจ่ายต้องห้ามมีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) ลำดับที่ 7 คือรถยนต์นั่ง/รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่งกรณีเช่าสามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/เดือน/คันมีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) และลำดับสุดท้าย คือการบริจาคให้กับองค์การสาธารณกุศลสามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษีมีค่าเฉลี่ยระดับน้อย ($\bar{X} = 3.80$)

ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ยของระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี ของกลุ่มตัวอย่าง (n = 396)

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ การคำนวณ กำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	ลำดับ
ด้านรายได้	3.48	ปานกลาง	2
ด้านรายจ่าย	3.92	มาก	1
รวม	3.70	มาก	

จากตารางที่ 4-13 พบว่า ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยของระดับความสอดคล้องเท่ากับ 3.70 มีรายละเอียดดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ ด้านรายจ่าย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องเท่ากับ 3.92 ลำดับที่ 2 คือ ด้านรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยของระดับความสอดคล้อง เท่ากับ 3.48

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีเพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีเพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-14 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท
จำกัด จำแนกตามเพศของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านรายได้

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษี อากรของบริษัทจำกัด ด้านรายได้	ค่าเฉลี่ย		P-value
	เพศชาย	เพศหญิง	
1. การนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็น รายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร	3.59	3.44	0.50
2. ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทยกองทุนรวมและเงิน ส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่ง ของจำนวนที่ได้รับ	3.18	3.19	0.95
3. ดอกเบี้ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิโดยเกณฑ์สิทธิของกรมสรรพากรคือ สิทธิเรียกร้องตามกฎหมายถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้องในงวดไหนให้นำดอกเบี้ย รับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้หากสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายยังมีอยู่ กิจการจะหยุดคำนวณดอกเบี้ยรับไม่ได้ต้องคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีไป จนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกร้อง	3.71	3.55	0.36
4. ภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือ พึงได้รับและภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา 82/ 16 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจาก การขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้	3.94	3.64	0.14
5. สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้นโดยกำหนดให้นำ รายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน	3.12	3.36	0.20
6. ธุรกิจขายสินค้าและธุรกิจบริการกิจการไม่ต้องนำเงินมัดจำมาถือเป็นรายได้ ตามมาตรา 65	3.94	3.64	0.15
รวม	3.58	3.47	0.42

จากตารางที่ 4-14 พบการวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร
ของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรีของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีเพศแตกต่างกัน ในการทดสอบ
พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.42 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัท
จำกัดที่มีเพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อ การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้
ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีเพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีเพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-15 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด จำแนกตามเพศของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ย		P-value
	เพศชาย	เพศหญิง	
1. ผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็นรายจ่ายได้และต้องเป็นขาดทุนทางภาษี	4.12	3.85	0.16
2. รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ คือ กรณีรายจ่ายที่ไม่มีบิล หรือไม่มีหลักฐานพิสูจน์การจ่ายเป็นรายจ่ายต้องห้าม	3.53	4.00	0.07
3. การบริจาคให้กับองค์การสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี	3.24	3.85	0.02
4. ค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่งในส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม	3.59	3.89	0.20
5. รถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง กรณีเช่าสามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/เดือน/ คัน	3.94	3.80	0.44
6. เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย	3.82	3.89	0.69
7. ค่ารับรอง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวนจำกัด คือไม่เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า แต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท	3.71	4.01	0.26

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดด้านค่าใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ย		P-value
	เพศชาย	เพศหญิง	
8. ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า	4.35	4.17	0.28
รวม	3.79	3.94	0.40

จากตารางที่ 4-15 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี ด้านค่าใช้จ่ายของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีเพศแตกต่างกัน ในการทดสอบ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.40 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีเพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-16 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด จำแนกตามอายุของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านรายได้

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ของบริษัทจำกัด ด้านรายได้	ค่าเฉลี่ย				P-value	อายุที่มีผลต่อความ สอดคล้องในการปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ที่แตกต่างกัน
	<25 ปี	25-35 ปี	36-45 ปี	≥46 ปีขึ้นไป		
	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)		
1. การนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืม โดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร	2.67	3.31	3.61	3.57	0.01	ก<ข, ก<ค, ก<ง, ข<ค, ข<ง
2. ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทยกองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ	3.60	3.30	3.18	2.81	0.01	ก>ง, ข>ง, ค>ง
3. ดอกเบี้ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิโดยเกณฑ์สิทธิของกรมสรรพากรคือสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้องในงวดไหนให้นำดอกเบี้ยรับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้หากสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายยังมีอยู่กิจการจะหยุดคำนวณดอกเบี้ยรับไม่ได้ต้องคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกร้อง	3.13	3.55	3.63	3.50	0.24	
4. ภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับและภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา 82/ 16 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้	3.47	3.49	3.85	3.55	0.02	ข>ค
5. สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้น โดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน	3.40	3.44	3.20	3.50	0.13	
6. ธุรกิจขายสินค้าและธุรกิจบริการกิจการไม่ต้องนำเงินมัดจำมาถือเป็นรายได้ตามมาตรา 65	3.20	3.57	3.81	3.59	0.09	
รวม	3.24	3.44	3.55	3.42	0.29	

จากตารางที่ 4-16 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรีด้านรายได้ของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุแตกต่างกัน ในการทดสอบ พบว่าค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.29 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุแตกต่างกัน มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-17 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด จำแนกตามอายุของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ย				P-value	อายุที่มีผลต่อความ สอดคล้องในการ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ที่แตกต่างกัน
	<25 ปี	25-35 ปี	36-45 ปี	≥46 ปีขึ้นไป		
	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)		
1. ผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็นรายจ่ายได้และต้องเป็นขาดทุนทางภาษี	4.07	3.92	3.84	3.76	0.58	
2. รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ คือ กรณีรายจ่ายที่ไม่มีบิล หรือไม่มีหลักฐานพิสูจน์การจ่ายเป็นรายจ่าย ต้องห้าม	4.07	3.90	4.10	3.72	0.08	ค>ง
3. การบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไร สุทธิทางภาษี	3.67	3.91	3.95	3.10	<0.01	ก>ง, ข>ง, ค>ง
4. ค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่งในส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็น รายจ่ายต้องห้าม	3.47	3.88	4.01	3.48	<0.01	ข>ง, ค>ง
5. รถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง กรณีเช่า สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/เดือน/คัน	3.93	3.82	3.86	3.59	0.36	
6. เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย	4.33	3.94	3.98	3.48	0.01	ก>ง, ข>ง, ค>ง
7. ค่ารับรอง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวนจำกัด คือ ไม่เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า แต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท	4.00	3.94	4.07	3.79	0.30	
8. ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า	3.80	4.06	4.34	4.13	0.02	ก<ค, ข<ค
รวม	3.92	3.92	4.02	3.63	<0.01	ข>ง, ค>ง

จากตารางที่ 4-17 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรีด้านค่าใช้จ่ายของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุแตกต่างกัน ในการทดสอบ พบว่าค่า P-value มีค่าน้อยกว่า 0.01 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุแตกต่างกันมีผลกระทบต่อผลการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละประเด็น พบว่า มีประเด็นที่มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรแตกต่างกัน ดังนี้

ประเด็นเกี่ยวกับผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็นรายจ่ายได้และต้องเป็นขาดทุนทางภาษี ประเด็นการบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี ประเด็นการบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี ประเด็นค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่งในส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม และประเด็นเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุ 25-35 ปี มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรมากกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป

ประเด็นเกี่ยวกับผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็นรายจ่ายได้และต้องเป็นขาดทุนทางภาษี ประเด็นการบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี ประเด็นการบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี ประเด็นค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่งในส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม และประเด็นเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุ 36-45 ปี มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรมากกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป

ประเด็นเกี่ยวกับการบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี และประเด็นเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรมากกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป

ประเด็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรน้อยกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุ 36-45 ปี

ประเด็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุ 25-35 ปี มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรน้อยกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุ 36-45 ปี

สมมติฐานที่ 1.5

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-18 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัด จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านรายได้

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การ คำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ด้านรายได้	ค่าเฉลี่ย			P-value	ระดับการศึกษาที่มี ผลต่อความ สอดคล้องในการ ปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ที่ แตกต่างกัน
	ปวส.หรือ อนุปริญญา (ก)	ปริญญา ตรี (ข)	ปริญญา โท (ค)		
1. การนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดย ไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร	3.00	3.50	3.38	0.28	
2. ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จาก บริษัทไทยกองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้ จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียง กึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ	2.83	3.25	3.06	0.15	
3. ดอกเบี้ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิโดยเกณฑ์ สิทธิของกรมสรรพากรคือสิทธิเรียกร้องตาม กฎหมายถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้องในงวดไหนให้ นำดอกเบี้ยรับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้หาก สิทธิเรียกร้องตามกฎหมายยังมีอยู่กิจการจะหยุด คำนวณดอกเบี้ยรับไม่ได้ต้องคำนวณเป็นรายได้ เพื่อเสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกร้อง	2.67	3.65	3.42	<0.01	ก<ข, ก<ค, ข>ค
4. ภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจด ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับและ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา 82/ 16 ซึ่ง ได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้อง นำมารวมคำนวณเป็นรายได้	3.67	3.68	3.62	0.89	
5. สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงาน เท่านั้นโดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวด และรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้ ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่ง ระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน	3.00	3.35	3.34	0.53	
6. ธุรกิจขายสินค้าและธุรกิจบริการกิจการไม่ต้อง นำเงินมัดจำมาถือเป็นรายได้ตามมาตรา 65	3.50	3.69	3.63	0.81	
รวม	3.11	3.52	3.41	0.92	

จากตารางที่ 4-18 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดด้านรายได้ของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ในการทดสอบพบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.92 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่าง

สมมติฐานที่ 1.6

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-19 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัด จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ย			P-value	ระดับการศึกษาที่มีผลต่อความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกัน
	ปวส.หรืออนุปริญญา (ก)	ปริญญาตรี (ข)	ปริญญาโท (ค)		
1. ผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็นรายจ่ายได้และต้องเป็นขาดทุนทางภาษี	3.17	3.84	4.01	0.01	ก<ข, ก<ค
2. รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ คือ กรณีรายจ่ายที่ไม่มีบิลหรือไม่มีหลักฐานพิสูจน์การจ่ายเป็นรายจ่ายต้องห้าม	3.50	4.03	3.85	0.08	
3. การบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี	3.67	3.85	3.69	0.38	
4. ค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่งในส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม	3.33	3.97	3.63	<0.01	ก<ข, ข>ค
5. รถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง กรณีเช่าสามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/เดือน/คัน	3.83	3.80	3.80	1.00	
6. เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท หักนำมาหักรายจ่าย	3.33	3.94	3.88	0.14	
7. ค่ารับรอง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวนจำกัดคือ ไม่เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า แต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท	4.17	4.00	3.88	0.44	
8. ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า	3.83	4.20	4.19	0.42	
รวม	3.60	3.96	3.87	0.16	

จากตารางที่ 4-19 พบว่าการวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดด้านค่าใช้จ่ายของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ในการทดสอบ พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.16 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่าง

สมมติฐานที่ 1.7

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดจบการศึกษาสาขาที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดจบการศึกษาสาขาที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-20 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด จำแนกตามสาขาที่จบการศึกษาของผู้ทำบัญชีในบริษัท จำกัด ด้านรายได้

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ของบริษัทจำกัด ด้านรายได้	ค่าเฉลี่ย		P-value
	สาขาบัญชี	อื่น ๆ	
1. การนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร	3.48	3.22	0.21
2. ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทยกองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ	3.19	3.17	0.92
3. ดอกเบี้ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิโดยเกณฑ์สิทธิของกรมสรรพากรคือสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้องในงวดไหนให้นำดอกเบี้ยรับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้หากสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายยังมีอยู่กิจการจะหยุดคำนวณดอกเบี้ยรับไม่ได้ต้องคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกร้อง	3.60	3.22	0.02
4. ภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับและภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา 82/ 16 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้	3.68	3.50	0.37
5. สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้นโดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน	3.37	3.06	0.09
6. ธุรกิจขายสินค้าและธุรกิจบริการกิจการไม่ต้องนำเงินมัดจำมาถือเป็นรายได้ตามมาตรา 65	3.66	3.72	0.77
รวม	3.50	3.31	0.29

จากตารางที่ 4-20 พบว่าการวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษี
 อากรด้านรายได้ของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่จบการศึกษาสาขาที่แตกต่างกัน ในการทดสอบ พบว่า
 มีค่าเท่ากับ 0.29 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่จบ
 การศึกษาสาขาที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่
 แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.8

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดจบการศึกษาสาขาที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณ
 กำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดจบการศึกษาสาขาที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณ
 กำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-21 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท
 จำกัด จำแนกตามสาขาที่จบการศึกษาของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษี อากรของบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ย		P-value
	สาขาบัญชี	อื่น ๆ	
1. ผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็นรายจ่ายได้และต้องเป็น ขาดทุนทางภาษี	3.85	4.06	0.22
2. รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ คือ กรณีรายจ่ายที่ไม่มีบิล หรือไม่มีหลักฐาน พิสูจน์การจ่ายเป็นรายจ่ายต้องห้าม	4.01	3.50	<0.01
3. การบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริง ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี	3.78	4.00	0.22
4. ค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่งในส่วนของ ราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม	3.87	3.78	0.61
5. รถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง กรณีเช่า สามารถหักเป็นรายจ่าย ได้เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/ เดือน/ คัน	3.80	3.89	0.63
6. เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย	3.92	3.72	0.36
7. ค่ารับรอง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวนจำกัด คือ ไม่เกิน 0.3% ของ รายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวน ใดจะมากกว่า แต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท	3.99	3.89	0.62

ตารางที่ 4-21 (ต่อ)

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ของบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ย		P-value
	สาขา บัญชี	อื่น ๆ	
8. ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า	4.19	4.11	0.61
รวม	3.93	3.87	0.62

จากตารางที่ 4-21 พบว่าการวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่จบการศึกษาสาขาที่แตกต่างกัน ในการทดสอบพบว่ามีความเท่ากับ 0.29 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่จบการศึกษาสาขาที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.9

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-22 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัด จำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านรายได้

	ค่าเฉลี่ย				P-value	ประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีที่มีผลต่อความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกัน
	<5 ปี	5-10 ปี	11-15 ปี	>15 ปี		
ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ของบริษัทจำกัด ด้านรายได้	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)		
1. การนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร	3.36	3.47	3.26	3.65	0.81	
2. ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทย กองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ	3.37	3.44	3.83	3.14	<0.01	ก>ค, ข<ค, ค>ง, ง<ข
3. ดอกเบี้ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิโดยเกณฑ์สิทธิของกรมสรรพากรคือสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้องในงวดไหนให้นำดอกเบี้ยรับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้หากสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายยังมีอยู่กิจการจะหยุดคำนวณดอกเบี้ยรับไม่ได้คือคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกร้อง	3.62	3.56	3.40	3.64	0.28	
4. ภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับหรือพึงได้รับและภาษีมูลค่าเพิ่มที่ใช้ ภาษีตามมาตรา 82/ 16 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้	3.63	3.63	3.74	3.64	0.89	
5. สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้น โดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้อง มารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตาม ส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน	3.40	3.27	3.30	3.38	0.79	
6. ธุรกิจขายสินค้าและธุรกิจบริการกิจการไม่ต้องนำเงินมัดจำมาถือเป็นรายได้ตามมาตรา 65	3.51	3.81	3.83	3.56	0.12	
รวม	3.48	3.53	3.39	3.50	0.63	

จากตารางที่ 4-22 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร
ด้านรายได้ของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกัน ในการทดสอบ
พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.63 นั่นคือไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด
ที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร
ด้านรายได้

สมมติฐานที่ 1.10

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อ
การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อ
การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกันที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-23 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัด จำแนกตามประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย

	ค่าเฉลี่ย				P-value	ประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีที่มีผลต่อความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกัน
	<5 ปี	5-10 ปี	11-15 ปี	>15 ปี		
ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ของบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)		
1. ผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็นรายจ่ายได้ และต้องเป็นขาดทุนทางภาษี	3.87	4.01	3.94	3.72	0.13	
2. รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ คือ กรณีรายจ่ายที่ไม่มีบิล หรือไม่มีหลักฐานพิสูจน์การจ่ายเป็นรายจ่ายต้องห้าม	3.84	3.92	4.14	3.95	0.26	
3. การบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี	3.86	3.78	3.97	3.67	0.17	
4. ค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่งในส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม	3.83	3.93	3.88	3.83	0.89	
5. รถยนต์นั่ง/รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง กรณีเช่า สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียง ไม่เกิน 36,000 บาท/เดือน/คัน	3.77	3.93	3.74	3.79	0.63	
6. เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย	3.99	3.96	3.90	3.83	0.73	
7. ค่ารับรอง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวนจำกัด คือ ไม่เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า แต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท	3.88	4.07	4.12	3.89	0.20	
8. ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า	3.88	4.21	4.34	4.26	0.01	ก<ค, ก<ง,ข>ค
รวม	3.87	3.98	4.00	3.87	0.37	

จากตารางที่ 4-23 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดด้านค่าใช้จ่ายของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกัน

ในการทดสอบ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.37 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบ

ต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.11

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-24 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัด จำแนกตามตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านรายได้

	ค่าเฉลี่ย				P-value	ตำแหน่งงาน ที่มีผลต่อ ความ สอดคล้องใน การปฏิบัติ ตาม หลักเกณฑ์ที่ แตกต่างกัน
	ผู้จัดการ	ผู้ช่วย ผู้จัดการ	หัวหน้า งาน	พนักงาน		
ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การ คำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ของบริษัทจำกัด ด้านรายได้	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)		
1. การนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดย ไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร	3.70	2.85	3.45	3.35	<0.01	ก>ข, ก>ง, ข<ค, ข<ง
2. ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จาก บริษัทไทยกองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้ จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่ง หนึ่งของจำนวนที่ได้รับ	3.10	2.50	3.21	3.41	<0.01	ก>ข, ก<ง, ข<ค, ข<ง
3. ดอกเบี้ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิโดยเกณฑ์ สิทธิของกรมสรรพากรคือสิทธิเรียกร้องตาม กฎหมายถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้องในงวดไหนให้นำ ดอกเบี้ยรับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้หาก สิทธิเรียกร้องตามกฎหมายยังมีอยู่กิจการจะหยุด คำนวณดอกเบี้ยรับไม่ได้ต้องคำนวณเป็นรายได้ เพื่อเสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกร้อง	3.60	3.29	3.57	3.59	0.46	

ตารางที่ 4-24 (ต่อ)

	ค่าเฉลี่ย				P-value	ตำแหน่งงาน ที่มีผลต่อ ความ สอดคล้องใน การปฏิบัติ ตาม หลักเกณฑ์ที่ แตกต่างกัน
	ผู้จัดการ	ผู้ช่วย ผู้จัดการ	หัวหน้า งาน	พนักงาน		
ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การ คำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ของบริษัทจำกัด ด้านรายได้	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)		
4. ภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับและ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา 82/16 ซึ่ง ได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้อง นำมารวมคำนวณเป็นรายได้	3.86	2.93	3.65	3.64	<0.01	ก>ข, ข<ค, ข<ง
5. สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงาน เท่านั้น โดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวด และรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้ ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่ง ระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน	3.34	3.57	3.36	3.50	<0.01	ก>ข, ข<ค, ข <ง
6. ธุรกิจขายสินค้าและธุรกิจบริการกิจการไม่ต้อง นำเงินมัดจำมาถือเป็นรายได้ตามมาตรา 65	3.77	3.50	3.54	3.73	0.34	
รวม	3.56	2.94	3.46	3.54	<0.00	

จากตารางที่ 4-24 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของ
บริษัทจำกัดด้านรายได้ของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน ในการทดสอบ
พบว่ามีความน้อยกว่า 0.00 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ สามารถ
ปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบ
ต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละ
ประเด็น พบว่า มีประเด็นที่มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทาง
ภาษีอากรแตกต่างกัน ดังนี้

ประเด็นเกี่ยวกับการนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็น
รายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร ประเด็นถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่
ได้จากบริษัทไทยกองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้

เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ ประเด็นภาษีขายซึ่งบริษัทที่ผู้ประกอบการจดทะเบียน
 ภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับและภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา 82/ 16 ซึ่งได้รับคืน
 เนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ และประเด็นสัญญาเช่าทุกสัญญา
 เป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้น โดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมา
 รวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน
 ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งผู้จัดการ มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การ
 คำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรมากกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ และ
 ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
 การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรน้อยกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งหัวหน้างาน และ
 ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
 การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรน้อยกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งพนักงาน
 ประเด็นเกี่ยวกับการนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทาง
 ภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร และประเด็นถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำ
 เงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทยกองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณ
 เป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งผู้จัดการ
 มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรมากกว่าผู้ทำบัญชี
 ในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งพนักงาน

สมมติฐานที่ 1.12

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไร
 สุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไร
 สุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-25 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท
จำกัด จำแนกตามตำแหน่งงานของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย

	ค่าเฉลี่ย				P-value	ตำแหน่ง งานที่มีผล ต่อความ สอดคล้อง ในการ ปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ ที่แตกต่าง กัน
	ผู้จัดการ	ผู้ช่วย ผู้จัดการ	หัวหน้า งาน	พนักงาน		
ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณ กำไรสุทธิทางภาษีอากร ของบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)		
1. ผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็น รายจ่ายได้และต้องเป็นขาดทุนทางภาษี	3.87	3.57	3.88	3.92	0.39	
2. รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ คือ กรณีรายจ่ายที่ไม่มีบิล หรือไม่มีหลักฐานพิสูจน์การจ่ายเป็นรายจ่ายต้องห้าม	4.01	3.50	4.19	3.81	<0.01	ก>ข, ข<ค, ค>ง
3. การบริจาคให้กับองค์การสาธารณกุศล สามารถหัก เป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ ทางภาษี	3.71	4.00	3.83	3.83	0.52	
4. ค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่งในส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็น รายจ่ายต้องห้าม	3.75	3.86	4.05	3.80	0.13	
5. รถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง กรณีเช่า สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/ เดือน/ คัน	3.88	3.07	3.79	3.92	<0.01	ก<ข, ข<ค, ข <ง
6. เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย	3.88	3.50	4.07	3.83	0.06	
7. ค่ารับรอง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวน จำกัด คือ ไม่เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ ชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวนใด จะมากกว่า แต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท	3.94	3.79	3.98	4.07	0.52	
8. ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่าย เพิ่มอีก 1 เท่า	4.23	3.86	4.30	4.10	0.08	
รวม	3.91	3.64	3.99	3.94	0.14	

จากตารางที่ 4-25 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษี
 อากรของบริษัทจำกัดด้านค่าใช้จ่ายของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน
 ในการทดสอบ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.14 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ
 ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน
 มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านธุรกิจที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษี
 อากรที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีขนาดธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไร
 สุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีขนาดธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไร
 สุทธิทางภาษีอากรรายได้ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-26 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท
 จำกัด จำแนกตามขนาดธุรกิจของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านรายได้

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ของบริษัทจำกัด ด้านรายได้	ค่าเฉลี่ย				P-value	ขนาดธุรกิจที่มี ผลต่อความ สอดคล้องในการ ปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ที่ แตกต่างกัน
	ทุนจด ทะเบียน	ทุนจด ทะเบียน	ทุนจด ทะเบียน	ทุนจด ทะเบียน		
	>5 ล้านบาท	5-10 ล้านบาท	11-15 ล้านบาท	เกิน 15 ล้านบาท		
	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)		
1. การนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืม โดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษี ตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร	3.70	3.21	3.55	3.40	0.04	ก>ข, ก>ง
2. ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้ จากบริษัทไทยกองทุนรวมและเงินส่วนแบ่ง กำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ารวมคำนวณ เป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ	3.36	2.92	3.45	3.16	0.03	ก>ข, ข<ค

ตารางที่ 4-26 (ต่อ)

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ของบริษัทจำกัด ด้านรายได้	ค่าเฉลี่ย				P-value	ขนาดธุรกิจที่มี ผลต่อความ สอดคล้องในการ ปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ที่ แตกต่างกัน
	ทุนจด ทะเบียน	ทุนจด ทะเบียน	ทุนจด ทะเบียน	ทุนจด ทะเบียน		
	>5 ล้านบาท	5-10 ล้านบาท	11-15 ล้านบาท	เกิน 15 ล้านบาท		
	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)		
3. ดอกเบี่ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิโดย เกณฑ์สิทธิของกรมสรรพากรคือสิทธิ เรียกเรื่องตามกฎหมายถ้ากิจการมีสิทธิ เรียกเรื่องในงวดไหนให้นำดอกเบี่ยรับในงวด นั้นมาคำนวณเป็นรายได้หากสิทธิเรียกเรื่อง ตามกฎหมายยังมีอยู่กิจการจะหยุดคำนวณ ดอกเบี่ยรับไม่ได้ต้องคำนวณเป็นรายได้เพื่อ เสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกเรื่อง	3.63	3.89	3.27	3.62	0.12	
4. ภาษีขายซึ่งบริษัทเป็นผู้ประกอบการจด ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับ และภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา 82/ 16 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้	3.86	3.47	3.36	3.65	0.07	
5. สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่า ดำเนินงานเท่านั้น โดยกำหนดให้นำรายได้ค่า เช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวม คำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลา บัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่า ทรัพย์สิน	3.18	3.19	3.36	3.49	0.06	
6. ธุรกิจขายสินค้าและธุรกิจบริการกิจการ ไม่ต้องนำเงินมัดจำมาถือเป็นรายได้ตาม มาตรา 65	3.84	3.36	3.55	3.70	0.05	
รวม		3.59	3.26	3.42	3.50	0.01

จากตารางที่ 4-26 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของ
บริษัทจำกัดด้านรายได้ จำแนกตามขนาดธุรกิจที่แตกต่างกัน ในการทดสอบ พบว่ามีค่าเท่ากับ
น้อยกว่า 0.01 ซึ่งน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0
หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีขนาดธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อกรคำนวณกำไร

สุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละประเด็น พบว่ามีประเด็นที่มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรแตกต่างกัน ดังนี้

ประเด็นเกี่ยวกับการนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืม โดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร และประเด็นถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทยกองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 5 ล้านบาท มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรมากกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีทุนจดทะเบียน 5-10 ล้านบาท

ประเด็นเกี่ยวกับการนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืม โดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 5 ล้านบาท มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรมากกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีทุนจดทะเบียนเกิน 15 ล้านบาท

ประเด็นเกี่ยวกับถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทยกองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีทุนจดทะเบียน 5-10 ล้านบาท มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรน้อยกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีทุนจดทะเบียน 11-15 ล้านบาท

สมมติฐานที่ 2.2

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีขนาดธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีขนาดธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-27 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัด จำแนกตามขนาดธุรกิจของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การ คำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ของบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ย				P-value	ขนาดธุรกิจ ที่มีผลต่อ ความ สอดคล้องใน การปฏิบัติ ตาม หลักเกณฑ์ที่ แตกต่างกัน
	ทุนจด ทะเบียน >5 ล้าน บาท	ทุนจด ทะเบียน 5-10 ล้าน บาท	ทุนจด ทะเบียน 11-15 ล้าน บาท	ทุนจด ทะเบียน เกิน 15 ล้านบาท		
	(ก)	(ข)	(ค)	(ง)		
1. ผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็น รายจ่ายได้และต้องเป็นขาดทุนทางภาษี	3.96	3.51	4.09	3.93	0.01	ก>ข, ข<ค, ข<ง, ค>ง
2. รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ คือ กรณีรายจ่ายที่ไม่มี บิล หรือไม่มีหลักฐานพิสูจน์การจ่ายเป็นรายจ่าย ต้องห้าม	3.93	3.71	4.55	4.02	0.01	ก<ค, ข<ค, ข<ง, ค>ง
3. การบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถ หักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไร สุทธิทางภาษี	3.76	3.56	4.27	3.86	0.02	ก<ค, ข<ค, ข<ง
4. ค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่ เกิน 10 ที่นั่งในส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็น รายจ่ายต้องห้าม	3.75	3.79	3.91	3.95	0.38	
5. รถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง กรณี เช่า สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/เดือน/ คัน	4.01	3.76	3.82	3.85	<0.01	ก>ข, ข<ค, ง>ข
6. เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทาง อาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย	4.04	3.57	4.09	3.94	0.02	ก>ข, ข<ค, ข<ง
7. ค่ารับรอง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวน จำกัด คือ ไม่เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียน ที่ชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวน ใดจะมากกว่า แต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท	4.14	3.71	4.18	3.96	0.02	ก>ข, ข<ค
8. ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็น รายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า	4.23	3.83	4.36	4.27	<0.01	ก>ข, ข<ค, ข<ง
รวม	3.98	3.63	4.16	3.97	0.14	

จากตารางที่ 4-27 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของ
บริษัทจำกัดด้านค่าใช้จ่าย จำแนกตามขนาดธุรกิจที่แตกต่างกัน ในการทดสอบ พบว่ามีค่าเท่ากับ

น้อยกว่า 0.14 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีขนาดธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทาง

สมมติฐานที่ 2.3

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-28 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัด จำแนกตามประเภทธุรกิจของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านรายได้

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร	ค่าเฉลี่ย			P-value	ประเภทธุรกิจที่มีผลต่อความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่แตกต่างกัน
	ขายสินค้า	ผลิตสินค้า	ให้บริการ		
	(ก)	(ข)	(ค)		
ด้านรายได้					
1. การนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร	3.39	3.36	3.59	0.18	
2. ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทย กองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ	3.19	3.10	3.28	0.29	
3. ดอกเบี้ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิโดยเกณฑ์สิทธิของกรมสรรพากรคือสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้องในงวดไหนให้นำดอกเบี้ยรับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้หากสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายยังมีอยู่กิจการจะหยุดคำนวณดอกเบี้ยรับไม่ได้ต้องคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกร้อง	3.61	3.54	3.57	0.88	
4. ภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับหรือพึงได้รับและภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ ภาษีตามมาตรา 82/ 16 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้	3.48	3.47	3.94	<0.01	ก<ค, ข<ค

ตารางที่ 4-28 (ต่อ)

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การ คำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร	ค่าเฉลี่ย			P-value	ประเภทธุรกิจที่มีผล ต่อความสอดคล้องใน การปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ ที่แตกต่างกัน
	ขาย สินค้า (ก)	ผลิต สินค้า (ข)	ให้บริการ (ค)		
5. สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้น โดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน	3.48	3.43	3.19	0.06	
6. ธุรกิจขายสินค้าและธุรกิจบริการกิจการไม่ต้องนำเงินมัดจำมาถือเป็นรายได้ตามมาตรา 65	3.71	3.51	3.83	0.04	ข<ค
รวม	3.48	3.40	3.57	0.12	

จากตารางที่ 4-28 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดด้านรายได้ จำแนกตามประเภทธุรกิจที่แตกต่างกัน ในการทดสอบ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.12 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.4

H_0 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-29 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท
จำกัด จำแนกตามประเภทธุรกิจของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ด้านค่าใช้จ่าย

ความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณ กำไรสุทธิทางภาษีอากร ด้านค่าใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ย			P-value	ประเภทธุรกิจที่ มีผลต่อความ สอดคล้องในการ ปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ที่ แตกต่างกัน
	ขาย สินค้า (ก)	ผลิต สินค้า (ข)	ให้บริการ (ค)		
1. ผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็นรายจ่ายได้ และต้องเป็นขาดทุนทางภาษี	4.00	3.92	3.76	0.16	
2. รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ คือ กรณีรายจ่ายที่ไม่มีบิล หรือไม่มีหลักฐานพิสูจน์การจ่ายเป็นรายจ่ายต้องห้าม	3.87	4.10	3.86	0.07	
3. การบริจาคให้กับองค์การสาธารณกุศล สามารถหักเป็น รายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี	3.61	3.92	3.74	0.08	
4. ค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่งในส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็นรายจ่าย ต้องห้าม	3.71	4.02	3.75	0.03	ก<ข, ข>ค
5. รถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง กรณีเช่า สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/ เดือน/ คัน	3.90	3.79	3.79	0.74	
6. เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย	4.06	3.97	3.79	0.14	
7. ค่ารับรอง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวนจำกัด คือ ไม่เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า แต่ ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท	4.10	3.95	3.96	0.59	
8. ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่าย เพิ่มอีก 1 เท่า	4.03	4.21	4.23	0.37	
รวม	3.91	3.99	3.86	0.25	

จากตารางที่ 4-29 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของ
บริษัทจำกัดด้านค่าใช้จ่าย จำแนกตามประเภทธุรกิจที่แตกต่างกัน ในการทดสอบ พบว่ามีค่าเท่ากับ
0.25 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0

หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.1

H_0 : ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากรมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากรมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-30 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัด จำแนกตามผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของประมวลรัษฎากร ด้านรายได้

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของประมวลรัษฎากรต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ด้านรายได้	ค่าเฉลี่ย		P-value
	มีผลกระทบ	ไม่มีผลกระทบ	
1. การนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร	3.43	3.51	0.55
2. ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทยกองทุนรวม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ	3.13	3.34	0.08
3. ดอกเบี้ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิโดยเกณฑ์สิทธิของกรมสรรพากรคือสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้องในงวดไหนให้นำดอกเบี้ยรับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้หากสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายยังมีอยู่กิจการจะหยุดคำนวณดอกเบี้ยรับไม่ได้ต้องคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกร้อง	3.59	3.50	0.37
4. ภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับและภาษีมูลค่าเพิ่มที่มิใช่ภาษีตามมาตรา 82/16 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้	3.71	3.54	0.18

ตารางที่ 4-30 (ต่อ)

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของประมวลรัษฎากรต่อ การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ด้านรายได้	ค่าเฉลี่ย		P-value
	มี	ไม่มี	
	ผลกระทบ	ผลกระทบ	
5. สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้น โดยกำหนดให้นำ รายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละ รอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน	3.31	3.41	0.43
6. ธุรกิจขายสินค้าและธุรกิจบริการกิจการไม่ต้องนำเงินมัดจำมาถือเป็นรายได้ ตามมาตรา 65	3.65	3.73	0.54
รวม	3.47	3.50	0.70

จากตารางที่ 4-30 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของ
บริษัทจำกัดด้านรายได้ จากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากร ในการทดสอบ
พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.70 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติ
ฐาน H_0 หมายความว่า ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากรมีผลกระทบต่อการ
คำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.2

H_0 : ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากรมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไร
สุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากรมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไร
สุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-31 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัดด้านค่าใช้จ่าย จำแนกตามผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของประมวลรัษฎากร

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของประมวลรัษฎากรต่อการคำนวณ กำไรสุทธิทางภาษีอากร ด้านค่าใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ย		P-value
	มีผลกระทบ	ไม่มีผลกระทบ	
1. ผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็นรายจ่ายได้และ ต้องเป็นขาดทุนทางภาษี	3.88	3.85	0.80
2. รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ คือ กรณีรายจ่ายที่ไม่มีบิล หรือไม่มี หลักฐานพิสูจน์การจ่ายเป็นรายจ่ายต้องห้าม	3.93	4.06	0.25
3. การบริจจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็น รายจ่ายได้ตามจริง ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี	3.76	3.90	0.21
4. ค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง ในส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม	3.85	3.90	0.63
5. รถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง กรณีเช่า สามารถ หักเป็นรายจ่ายได้เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/ เดือน/ คัน	3.83	3.74	0.44
6. เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงิน ได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย	3.95	3.81	0.26
7. ค่ารับรอง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวนจำกัด คือ ไม่ เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วถึงวันสุดท้าย ของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า แต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท	3.98	3.97	0.94
8. ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า	4.20	4.15	0.66
รวม	3.92	3.92	0.97

จากตารางที่ 4-31 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัดด้านค่าใช้จ่าย จากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากร ในการทดสอบ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.97 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากรมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.3

H_0 : ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านมาตรฐานการบัญชีมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านมาตรฐานการบัญชีมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-32 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด จำแนกตามผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ด้านรายได้

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชีต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ด้านรายได้	ค่าเฉลี่ย		P-value
	มีผลกระทบ	ไม่มีผลกระทบ	
1. การนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร	3.50	3.40	0.42
2. ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทยกองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ	3.18	3.19	0.96
3. ดอกเบี้ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิโดยเกณฑ์สิทธิของกรมสรรพากรคือสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้องในงวดไหนให้นำดอกเบี้ยรับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้หากสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายยังมีอยู่กิจการจะหยุดคำนวณดอกเบี้ยรับไม่ได้ต้องคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกร้อง	3.66	3.43	0.03
4. ภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับและภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา 82/ 16 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้	3.77	3.50	0.02
5. สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้นโดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน	3.37	3.29	0.47
6. ธุรกิจขายสินค้าและธุรกิจบริการกิจการไม่ต้องนำเงินมัดจำมาถือเป็นรายได้ตามมาตรา 65	3.62	3.74	0.29
รวม	3.52	3.43	0.26

จากตารางที่ 4-32 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษี
 อากรของบริษัทจำกัดด้านรายได้ จากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านมาตรฐานการบัญชี ในการ
 ทดสอบ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.26 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ไม่สามารถ
 ปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านมาตรฐานการบัญชี
 มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.4

H_0 : ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านมาตรฐานการบัญชีมีผลกระทบต่อการคำนวณ
 กำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านมาตรฐานการบัญชีมีผลกระทบต่อการคำนวณ
 กำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-33 สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท
 จำกัด จำแนกตามผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ด้านค่าใช้จ่าย

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ด้านค่าใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ย		P-value
	มีผลกระทบ	ไม่มีผลกระทบ	
1. ผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็นรายจ่ายได้และ ต้องเป็นขาดทุนทางภาษี	3.88	3.85	0.70
2. รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ คือ กรณีรายจ่ายที่ไม่มีบิล หรือไม่ มีหลักฐานพิสูจน์การจ่ายเป็นรายจ่ายต้องห้าม	3.99	3.93	0.58
3. การบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็น รายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี	3.87	3.70	0.10
4. ค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง ในส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม	3.90	3.82	0.45
5. รถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง กรณีเช่า สามารถ หักเป็นรายจ่ายได้เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/ เดือน/ คัน	3.85	3.75	0.35
6. เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงิน ได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย	4.00	3.79	0.06

ตารางที่ 4-33 (ต่อ)

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของมาตรฐานการบัญชี ต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ด้านค่าใช้จ่าย	ค่าเฉลี่ย		P-value
	มีผลกระทบ	ไม่มีผลกระทบ	
7. ค่ารับรอง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวนจำกัด คือไม่เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า แต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท	3.92	4.06	0.17
8. ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า	4.19	4.18	0.88
รวม	3.95	3.88	0.35

จากตารางที่ 4-33 การวิเคราะห์ความแตกต่างของการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดด้านค่าใช้จ่าย จากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านมาตรฐานการบัญชี ในการทดสอบพบว่ามีความเท่ากับ 0.35 ซึ่งมากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หมายความว่า ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านมาตรฐานการบัญชีมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-34 การสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
1.1	ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีเพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0
1.2	ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีเพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0
1.3	ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0
1.4	ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน	สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0

ตารางที่ 4-34 (ต่อ)

สมมติฐานที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
3.1	ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากรมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0
3.2	ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากรมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0
3.3	ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านมาตรฐานการบัญชีมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0
3.4	ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านมาตรฐานการบัญชีมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี และเป็นแนวทางในการอบรม และพัฒนาทางด้านการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ในการยื่นภาษีที่ถูกต้อง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ทำบัญชีของบริษัทในเขตจังหวัดชลบุรี จำนวน 396 คน โดยผู้ทำการวิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง และส่งไปรษณีย์ และได้รับแบบสอบถามคืนมาเป็นคิดเป็นร้อยละ 100 ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ทำการวิจัยใช้วิธีทางสถิติและคำนวณค่าต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยหาค่าสถิติ ดังนี้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของคะแนนที่บอกระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของผู้ทำบัญชีของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี ตัวสถิติทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบัก สถิติทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าโดยใช้สถิติ Independent sample t-test และ One way ANOVA F-test

สรุปผล

การวิจัยเรื่องการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี มีประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ทำบัญชีของบริษัทจำกัดในเขตจังหวัดชลบุรี การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากร โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% จากนั้นใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้ทำบัญชีของบริษัทจำกัดในจังหวัดชลบุรีสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience sampling) โดยการแจกแบบสอบถามตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มผู้ทำบัญชีของบริษัทจำกัดมากที่สุด และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ด้านธุรกิจ และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากร และมาตรฐานการบัญชี

ผลการวิจัยด้านประชากรศาสตร์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 36-45 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจบการศึกษาระดับปริญญาตรี

บัญชี มีประสบการณ์การทำงานด้านบัญชี มากกว่า 15 ปี โดยมีตำแหน่งงานอยู่ในระดับผู้จัดการมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านธุรกิจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ มีทุนจดทะเบียนเกิน 15 ล้านบาท และประเภทธุรกิจขายสินค้า มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ด้านประมวลรัษฎากร และด้านมาตรฐานการบัญชีที่เปลี่ยนแปลง มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ด้านรายจ่าย อยู่ในระดับมาก และด้านรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง และผลการจำแนกเป็นรายด้านเป็นดังนี้

ด้านรายจ่าย ให้ระดับความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก โดยระดับความสอดคล้องมากที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า และลำดับถัดมาคือ ค่ารับรอง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวนจำกัด คือ ไม่เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า แต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท ส่วนข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสอดคล้องน้อยที่สุด คือการบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษีรองลงมาคือรถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง กรณีเช่า สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/ เดือน/ คัน

ด้านรายได้ให้ระดับความสอดคล้องอยู่ในระดับปานกลาง โดยระดับความสอดคล้องมากที่สุด คือธุรกิจขายสินค้า และธุรกิจบริการ กิจการไม่ต้องนำเงินมัดจำ มาถือเป็นรายได้ ตามมาตรา 65 และลำดับถัดมาคือภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับ และภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา 82/ 16 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ ส่วนข้อคำถามที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสอดคล้องน้อยที่สุด คือ ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทย กองทุนรวม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับรองลงมาคือ สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้น โดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ผลการวิเคราะห์ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด

1.1 ผลการวิเคราะห์ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีเพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ โดยใช้สถิติ Independent sample t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.42 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีเพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน

1.2 ผลการวิเคราะห์ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีเพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่าย โดยใช้สถิติ Independent sample t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.40 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีเพศแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

1.3 ผลการวิเคราะห์ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ โดยใช้สถิติ One way ANOVA F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.29 นั่นคือ สามารถไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน

1.4 ผลการวิเคราะห์ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุที่แตกต่างกันมีผลต่อมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่าย โดยใช้สถิติ One way ANOVA F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.29 นั่นคือ สามารถไม่ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการทดสอบต่อเนื่องด้วยวิธีจับคู่พหุคูณ (LSD) จากการนำไปเปรียบเทียบซ้อน (Multiple comparison) โดยการทดสอบแบบ Least P-valuenificant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้ผลทดสอบแต่ละประเด็นดังนี้

ผลการทดสอบ พบว่า ประเด็นเกี่ยวกับการบริจาคให้กับองค์การสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี และประเด็นเบี้ยปรับและ

หรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักจ่าย ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรมากกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป

ผลการทดสอบ พบว่า ประเด็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรน้อยกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุ 36-45 ปี

ผลการทดสอบ พบว่า ประเด็นเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุ 25-35 ปี มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรน้อยกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีอายุ 36-45 ปี

1.5 ผลการวิเคราะห์ ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้โดยใช้สถิติ One way ANOVA F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.92 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

1.6 ผลการวิเคราะห์ ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่าย โดยใช้สถิติ One way ANOVA F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.16 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

1.7 ผลการวิเคราะห์ ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดจบการศึกษาสาขาที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ โดยใช้สถิติ One way ANOVA F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.29 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่จบการศึกษาสาขาที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

1.8 ผลการวิเคราะห์ ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดจบการศึกษาสาขาที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่าย โดยใช้สถิติ One way ANOVA

F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.62 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่จบการศึกษาสาขาที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

1.9 ผลการวิเคราะห์ ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ โดยใช้สถิติ One way ANOVA F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.63 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีไม่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

1.10 ผลการวิเคราะห์ ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่าย โดยใช้สถิติ One way ANOVA F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.37 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประสบการณ์ทำงานด้านบัญชีไม่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

1.11 ผลการวิเคราะห์ ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ โดยใช้สถิติ One way ANOVA F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าน้อยกว่า 0.00 นั่นคือ สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการทดสอบต่อเนื่องด้วยวิธีจับคู่พหุคูณ (LSD) จากการนำไปเปรียบเชิงซ้อน (Multiple comparison) โดยการทดสอบแบบ Least P-valuenificant difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้ผลทดสอบแต่ละประเด็นดังนี้

ผลการทดสอบ พบว่า ประเด็นเกี่ยวกับการนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร ประเด็นถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทยกองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามา

รวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ ประเด็นภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับและภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา 82/ 16 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ และประเด็นสัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้น โดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งผู้จัดการ มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรมากกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ และผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรน้อยกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งหัวหน้างาน และผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรน้อยกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งพนักงาน

ผลการทดสอบ พบว่า ประเด็นเกี่ยวกับการนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร และประเด็นถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทยกองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งผู้จัดการ มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรมากกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งพนักงาน

1.12 ผลการวิเคราะห์ ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่าย โดยใช้สถิติ One way ANOVA F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.14 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน

2. ผลการวิเคราะห์ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ที่มีปัจจัยด้านธุรกิจที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด

2.1 ผลการวิเคราะห์ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีขนาดธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ โดยใช้สถิติ One way ANOVA F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าน้อยกว่า 0.01

นั่นคือ สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีขนาดธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่แตกต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการทดสอบต่อเนื่องด้วยวิธีจับคู่พหุคูณ (LSD) จากการนำไปเปรียบเทียบซ้อน (Multiple comparison) โดยการทดสอบแบบ Least P-valuenificant difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้ผลทดสอบแต่ละประเด็นดังนี้

ผลการทดสอบ พบว่า ประเด็นเกี่ยวกับการนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร และประเด็นถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทยกองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 5 ล้านบาท มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรมากกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีทุนจดทะเบียน 5-10 ล้านบาท

ผลการทดสอบ พบว่า ประเด็นเกี่ยวกับการนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 5 ล้านบาท มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรมากกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีทุนจดทะเบียนเกิน 15 ล้านบาท

ผลการทดสอบ พบว่า ประเด็นเกี่ยวกับถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทยกองทุนรวมและเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีทุนจดทะเบียน 5-10 ล้านบาท มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรน้อยกว่าผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีทุนจดทะเบียน 11-15 ล้านบาท

2.2 ผลการวิเคราะห์ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีขนาดธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่าย โดยใช้สถิติ One way ANOVA F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.14 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีขนาดธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน

2.3 ผลการวิเคราะห์ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ โดยใช้สถิติ One way ANOVA F-test

ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มพบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.12 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2.4 ผลการวิเคราะห์ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่าย โดยใช้สถิติ One way ANOVA F-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มพบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.25 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดที่มีประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านกฎหมาย มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร

3.1 ผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากร มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ โดยใช้สถิติ Independent sample t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.70 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากรมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

3.2 ผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากร มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่าย โดยใช้สถิติ Independent sample t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.97 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากรมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

3.3 ผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากร มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ โดยใช้สถิติ Independent sample t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.26 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง

ด้านมาตรฐานการบัญชีมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านรายได้ที่ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

3.4 ผลการวิเคราะห์ผลกระทบต่อผลกำไรสุทธิจากการเปลี่ยนแปลงด้านประมวลรัษฎากร มีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่าย โดยใช้สถิติ Independent sample t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม พบว่า ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.26 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 หมายความว่า ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงด้านมาตรฐานการบัญชีมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรด้านค่าใช้จ่ายที่ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดมีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ด้านรายจ่ายระดับน้อย ในด้านการบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษีและรถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง ในขณะที่การศึกษาของ นันทพร เกตุคร้าม (2552) ได้ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของผู้ทำบัญชีในจังหวัดพิษณุโลกพบว่า ผู้ทำบัญชีในจังหวัดพิษณุโลกส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ด้านรายการหักรายจ่ายการกุศล สาธารณะประโยชน์ การศึกษาและกีฬาอยู่ในระดับน้อย มีความรู้ความเข้าใจด้านรายจ่ายต้องห้ามตามประมวลรัษฎากร และด้านรายจ่ายที่มีสิทธิหักเพิ่มในทางภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดมีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร ด้านรายได้ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ ชนกานต์ จุลาสัย (2554) ได้ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ในกฎหมายภาษีเงินได้นิติบุคคล พบว่าผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ด้านหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีตามมาตรา 65 ทวิ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรีทำให้ทราบข้อมูลหลายประการซึ่งผู้ศึกษาได้รวบรวมและนำมาเป็นข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ต่อ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ ให้มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัดดังต่อไปนี้

1. ควรมีการให้แนะนำหรือจัดอบรมเพื่อเพิ่มเติมและทบทวนความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ทำบัญชีของบริษัทจำกัด เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร โดยเฉพาะด้านที่ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด มีความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรอยู่ในระดับน้อยและน้อยที่สุดได้แก่ด้านรายจ่าย รถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง และการบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษีด้านรายได้สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้น โดยกำหนดให้นำรายได้อื่นๆ หรือค่าเช่าและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สินและถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทย กองทุนรวม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายจ่ายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ

2. ผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ควรศึกษาและทบทวนหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรอย่างสม่ำเสมอแล้วทำการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษากระบวนการปฏิบัติงาน และประสิทธิภาพในการทำงานของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัดทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และความสามารถในการนำความรู้ที่ได้จากการพัฒนาสมรรถนะมาปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. ควรศึกษาอุปสรรคและปัญหาในการพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ทำบัญชีในบริษัทจำกัด ทั้งนี้เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ต่อไป

5. ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ในการศึกษาต่อไปควรเพิ่มการวิจัยเป็นแบบเชิงคุณภาพเช่น การสัมภาษณ์หรือการประชุมกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกที่เป็นจริงและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมสรรพากร. (2549). การใช้เกณฑ์สิทธิในการคำนวณรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้าง
หุ้นส่วนนิติบุคคล. เข้าถึงได้จาก <http://www.rd.go.th/publish/32171.0.html>
- กรมสรรพากร. (2551). พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึก
หรือและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 473). เข้าถึงได้จาก
<http://www.rd.go.th/publish/38890.0.html>
- กรมสรรพากร. (2558). ผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรปีงบประมาณ 2550-2556 สท. ชลบุรี 3. เข้าถึง
ได้จาก <http://www.rd.go.th/publish/49561.0.html>.
- กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร. (2557). ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร 2557. กรุงเทพฯ: เรือนแก้ว
การพิมพ์.
- ชนกานต์ จุลาสัย. (2554). ความรู้ความเข้าใจของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ในกฎหมายภาษีเงิน
ได้นิติบุคคล. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองบัณฑิตมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบัญชีบริหาร,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชัยสิทธิ์ ตรีชูธรรม และคุณลักษณะ ตรีชูธรรม. 2558. วารสารศาลยุติธรรมปริทัศน์. เข้าถึงได้จาก
http://elib.coj.go.th/Article/courtP6_4_1.pdf
- นันทพร เกตุคร้าม. (2552). ความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากร
ของผู้ทำบัญชีในจังหวัดพิษณุโลก. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองบัณฑิตมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบัญชีบริหาร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ว่าด้วยการหักค่าสึกหรือและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 395). เข้าถึงได้จาก
<http://www.rd.go.th/publish/2974.0.html>
- สาธิต ตรังคศิริ. (2551). ประมวลรัษฎากร 2551. กรุงเทพฯ: บางกอกเทรนนิงเซ็นเตอร์.
- สาโรช ทองประคำ, ชุมพร เสนไธย, มงคล ขนาดนิต และกัมปนาท บุญรอด. (2558). ปรับปรุงงบท
ทบทวนกำไรสุทธิ เพื่อยื่นแบบฯ เสียภาษีถูกต้อง, กรุงเทพฯ: เซริเบรท.
- สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดชลบุรี กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2558).
ข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคล เดือน สิงหาคม 2558 จังหวัดชลบุรี. เข้าถึงได้จาก
<http://www.dbd.go.th/chonburi/main.php?filename=indexfile:///C:/Users/Administrator.8RLIR6HH64G6PSF/Downloads/sum%208.pdf>
- อมรศักดิ์ พงศ์พิศุตม์. (2553). การบัญชีภาษีอากรชั้นสูง (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์ 50.

อริสรา กำจัดภัย. (2554). *การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชีและกำไรสุทธิของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบัญชีบริหาร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Yamane, T. (1967). *Statistics: An introductory analysis*. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ผลทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงปริมาณ)

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ

ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงปริมาณ)

เรื่อง

การคำนวณค่าไรรุทธิทางภาณีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวสุมาลี วิเศษ
รหัสประจำตัว 56760032
นิสิตหลักสูตร สาขาวิชาบัญชีบริหารรุ่นที่ 23
หมายเลขโทรศัพท์ 0818371045 อีเมล sumaleetime@hotmail.com
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.นุจรี ภาคาศักดิ์

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงปริมาณ)

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ

.....ดร.ทักษณา สวาโพบรวิ

ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงปริมาณ)
เรื่อง

การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี

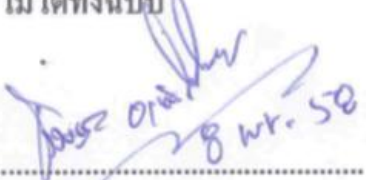
ชื่อผู้วิจัย นางสาวสุมาลี วิเศษ
รหัสประจำตัว 56760032
นิสิตหลักสูตร สาขาวิชาบัญชีบริหารรุ่นที่ 23
หมายเลขโทรศัพท์ 0818371045 อีเมล sumaleetime@hotmail.com
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.นุจรี ภาคาสัตย์

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็น
เครื่องมือในการวิจัย(วิจัยเชิงปริมาณ)

ได้

ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน

ไม่ได้ทั้งฉบับ

ลงชื่อ 28 wr. 58

.....

ผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม (วิจัยเชิงปริมาณ)

เรื่อง

การคำนวณค่าไรสูทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวสุมาลี วิเศษ
รหัสประจำตัว 56760032
นิสิตหลักสูตร สาขาวิชาบัญชีบริหารรุ่นที่ 23
หมายเลขโทรศัพท์ 0818371045 อีเมล sumaleetime@hotmail.com
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.นุจรี ภาคาศัตย์

ผลทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC ของแบบสอบถาม
งานวิจัยเรื่อง “การคำนวณค่าไรสูททางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี”

คำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	ดร.รัชต์ ศิริศิริโชติ	ดร.ธรรมบุญ อานันท์ไทย	ดร.ศรัณยา เลิศพูนทรัพย์	รวม			
ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม							
1. เพศ							
☐ ชาย	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
☐ หญิง	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
2. อายุ							
☐ 1) ต่ำกว่า 25 ปี	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
☐ 2) 25-35 ปี	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
☐ 3) 36-45 ปี	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
☐ 4) 46 ปีขึ้นไป	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
3. ระดับการศึกษาสูงสุด							
☐ 1) ปวส.หรืออนุปริญญา	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
☐ 2) ปริญญาตรี	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
☐ 3) ปริญญาโท	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
☐ 4) อื่น ๆ (ระบุ).....	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
4. สาขาที่จบการศึกษา							
☐ 1) สาขาวิชาการบัญชี	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
☐ 2) อื่น ๆ (ระบุ).....	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
5. ประสบการณ์การทำงานด้านบัญชี							
☐ 1) น้อยกว่า 5 ปี	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
☐ 2) 5-10 ปี	1	1	1	3	1	ใช้ได้	
☐ 3) 11 - 15 ปี	1	1	1	3	1	ใช้ได้	

คำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ					
	ดร.ชัชชาติ ตรีศิริโชติ	ดร.ธรรมนุญ อาานันท์ไทย	ดร.ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์	รวม	IOC	แปลผล
☐ 4) มากกว่า 15 ปี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6. ตำแหน่งงานที่ทำอยู่ปัจจุบัน						
☐ 1) ผู้จัดการ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
☐ 2) ผู้ช่วยผู้จัดการ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
☐ 3) หัวหน้างาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
☐ 4) พนักงาน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7. ขนาดธุรกิจ						
☐ 1) ทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 5 ล้านบาท	1	1	1	3	1	ใช้ได้
☐ 2) ทุนจดทะเบียน 5-10 ล้านบาท	1	1	1	3	1	ใช้ได้
☐ 3) ทุนจดทะเบียน 11-15 ล้านบาท	1	1	1	3	1	ใช้ได้
☐ 4) ทุนจดทะเบียนเกิน 15 ล้านบาท	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8. ประเภทธุรกิจ						
☐ 1) ขายสินค้า	1	1	1	3	1	ใช้ได้
☐ 2) ผลิตสินค้า	1	1	1	3	1	ใช้ได้
☐ 3) ให้บริการ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9. หลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรตามประมวล รัษฎากรที่เปลี่ยนแปลงมีผลกระทบต่อการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษี อากร	1	1	1	3	1	ใช้ได้
☐ 1) มี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
☐ 2) ไม่มี						
10. มาตรฐานการบัญชีที่เปลี่ยนแปลงมีผลกระทบต่อการคำนวณ กำไรสุทธิทางภาษีอากร						
☐ 1) มี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
☐ 2) ไม่มี	1	1	1	3	1	ใช้ได้

คำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ					
	ดร.ชัชชาติ ตรีศิริโชติ	ดร.สรรพนุญ อาพันธ์ไทย	ดร.ศรัณยา เดิศพุทธรักษ์	รวม	IOC	แปลผล
ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด						
ด้านรายได้						
1. การนำเงินของกิจการ ไปให้กรรมการกู้ยืม โดยไม่คิดดอกเบี้ยต้อง ถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร	1	1	0	3	0.67	ใช้ได้
2. ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทยกองทุนรวม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้ามารวมคำนวณเป็น รายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3. ดอกเบี้ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิโดยเกณฑ์สิทธิของ กรมสรรพากรคือสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้อง ในงวดไหนให้นำดอกเบี้ยรับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้หาก สิทธิเรียกร้องตามกฎหมายยังมีอยู่กิจการจะหยุดคำนวณดอกเบี้ยรับ ไม่ได้ต้องคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิ เรียกร้อง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4. ภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้รับหรือพึงได้รับและภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา 82/ 16 ซึ่ง ได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณ เป็นรายได้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5. สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้น โดย กำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวม คำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่ง ระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6. ธุรกิจขายสินค้าและธุรกิจบริการกิจการไม่ต้องนำเงินมัดจำมาถือ เป็นรายได้ตามมาตรา 65	1	1	1	3	1	ใช้ได้

คำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ					
	ดร.ชัชชาติ ตรีศิริโชติ	ดร.ธรรมนุญ อานันท์ไทย	ดร.ศรัณยา เดิศพุทธิรักษ์	รวม	IOC	แปลผล
ด้านค่าใช้จ่าย						
1. ผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็นรายจ่ายได้และต้องเป็นขาดทุนทางภาษี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ คือ กรณีรายจ่ายที่ไม่มีบิล หรือ ไม่มีหลักฐานพิสูจน์การจ่ายเป็นรายจ่ายต้องห้าม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3. การบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4. ค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสาร ไม่เกิน 10 ที่นั่งใน ส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5. รถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง กรณีเช่า สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/ เดือน/ คัน	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6. เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7. ค่ารับรอง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวนจำกัด คือ ไม่เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า แต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8. ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า	1	1	1	3	1	ใช้ได้

IOC ของแบบสอบถามทั้งฉบับ จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน = $(1.00 \times 43) + (0.67 \times 1) = 0.9925$

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าแบบสอบถามนี้ใช้ได้

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในจังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชีบริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยจึง
ใคร่ขอความกรุณาจากท่าน โปรดให้ข้อมูลในแบบสอบถามนี้ ซึ่งจะนำมาใช้ประโยชน์
ทางการศึกษาเท่านั้นพร้อมกันนี้ ขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

โดยแบบสอบถามนี้มี 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ตามความเป็นจริงในแต่ละคำถาม

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 25 ปี

2. 25 - 35 ปี

3. 36-45 ปี

4. 46 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ปวส.หรืออนุปริญญา

2. ปริญญาตรี

3. ปริญญาโท

4. อื่นๆ (ระบุ).....

4. สาขาที่จบการศึกษา

1. สาขาวิชาการบัญชี

2. อื่นๆ (ระบุ).....

ส่วนที่ 2: การคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ท่านมีความคิดเห็นว่า ความสอดคล้องในการปฏิบัติเกี่ยวกับการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด ในระดับใด

รายการ	ระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ด้านรายได้					
1.1 การนำเงินของกิจการไปให้กรรมการกู้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ยต้องถือเป็นรายได้ทางภาษีตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร					
1.2 ถ้าเป็นบริษัทจำกัดให้นำเงินปันผลที่ได้จากบริษัทไทย กองทุนรวม และเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกิจการร่วมค้า มารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้รับ					
1.3 ดอกเบี้ยรับให้รับรู้ตามเกณฑ์สิทธิ โดยเกณฑ์สิทธิของกรมสรรพากรคือสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย ถ้ากิจการมีสิทธิเรียกร้องในงวดไหนให้นำดอกเบี้ยรับในงวดนั้นมาคำนวณเป็นรายได้ หากสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย ยังมีอยู่กิจการจะหยุดคำนวณดอกเบี้ยรับไม่ได้ ต้องคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีไปจนกว่าจะไม่มีสิทธิเรียกร้อง					
1.4 ภาษีขายซึ่งบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับ และภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษีตามมาตรา 82/ 16 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้					
1.5 สัญญาเช่าทุกสัญญาเป็นสัญญาเช่าดำเนินงานเท่านั้น โดยกำหนดให้นำรายได้ค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องมารวมคำนวณเป็นรายได้ในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน					
1.6 ธุรกิจขายสินค้า และธุรกิจบริการ กิจการไม่ต้องนำเงินมัดจำ มาถือเป็นรายได้ ตามมาตรา 65					

รายการ	ระดับความสอดคล้องในการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
2. ด้านค่าใช้จ่าย					
2.1 ผลขาดทุนยกมาไม่เกิน 5 รอบบัญชี ให้หักเป็นรายจ่ายได้และต้องเป็นขาดทุนทางภาษี					
2.2 รายจ่ายที่พิสูจน์ผู้รับไม่ได้ คือ กรณีรายจ่ายที่ไม่มีบิล หรือไม่มีหลักฐานพิสูจน์การจ่ายเป็นรายจ่ายต้องห้าม					
2.3 การบริจาคให้กับองค์กรสาธารณกุศล สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ตามจริงไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิทางภาษี					
2.4 ค่าเสื่อมราคาของรถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่งในส่วนของราคาทุนที่เกิน 1 ล้านบาทถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม					
2.5 รถยนต์นั่ง/ รถยนต์โดยสารไม่เกิน 10 ที่นั่ง กรณีเช่า สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงไม่เกิน 36,000 บาท/ เดือน/ คัน					
2.6 เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้ของบริษัท ห้ามนำมาหักรายจ่าย					
2.7 ค่ารับรอง สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพียงจำนวนจำกัด คือ ไม่เกิน 0.3% ของรายได้หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบบัญชี แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า แต่ต้องไม่เกิน 10 ล้านบาท					
2.8 ค่าใช้จ่ายในการอบรมสัมมนาสามารถหักเป็นรายจ่ายเพิ่มอีก 1 เท่า					

ส่วนที่ 3 : ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการคำนวณกำไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัทจำกัด

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ท่านสละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้

ภาคผนวก ค
อักษรวิสุทธิ

ผลการตรวจสอบ การลอกเลียนวรรณกรรมทางวิชาการ

(อักษรวิสุทธิ์) บทที่ 1-บทที่ 5

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
176195	Jan 30, 2016 at 20:09 PM	56760025@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	งานวิจัย การคำนวณค่าไรสุทธิทางภาษีของบริษัท จำกัด ในจังหวัดชลบุรี บทที่ 1.docx	Completed	0.00 %
176196	Jan 30, 2016 at 20:10 PM	56760025@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	งานวิจัย การคำนวณค่าไรสุทธิทางภาษีของบริษัท จำกัด ในจังหวัดชลบุรี บทที่ 2.docx	Completed	0.51 %
176197	Jan 30, 2016 at 20:10 PM	56760025@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	งานวิจัย การคำนวณค่าไรสุทธิทางภาษีของบริษัท จำกัด ในจังหวัดชลบุรี บทที่ 3.docx	Completed	0.00 %
176198	Jan 30, 2016 at 20:11 PM	56760025@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	งานวิจัย การคำนวณค่าไรสุทธิทางภาษีอากรของบริษัท จำกัด ในจังหวัดชลบุรี บทที่ 4.docx	Completed	0.00 %
176363	Jan 31, 2016 at 10:35 AM	56760025@my.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	บทที่5 การคำนวณค่าไรสุทธิทางภาษีของบริษัท จำกัด ในจังหวัดชลบุรี.docx	Completed	0.00 %